

PİYES

İzin ve irtibat için: 0542-415 73 64

tayfun.turkili@hotmail.com

GERDEK GECESİ...

(Tek dekor, 2 Bölüm)

Yazan: Tayfun Türkili

0542- 415 73 64

Oynayanlar

Behçet 50 yaşlarında zengin, yakışıklı bir adam

Ayhan 50 yaşlarında güzel bir kadın.

Tolga 25 yaşlarında, boylu poslu adaleli bir genç.

Buket 20 yaşlarında güzel bir kız

1.PERDE

1. TABLO

Yağışlı, gök gürültülü bir kış akşamı. Bir dağ evinin salonu. Ortada evin içine açılan sokak kapısı.. Yanında dışarıyı gören büyükçe bir pencere..Sağda banyoya ve mutfığa, solda yatak odasına açılan birer kapı. Mobilyalar, ahşap. Duvarlar ve tavan, ahşap lambiriyle kaplı. Yanında odunlar duran yanmayan bir şömine..Aynı zamanda çek yat görevi gören üçlü bir kanepa, iki tek koltuk. Üzerinde telefon olan bir telefon sehpa. Bir orta sehpa. Dörtlü ya da beşli bir komodin. v.b..

Perde açıldığında sahne boştur.. Dışarıda yağmur yağmakta, zaman zaman gök gürültüsü sesi ve şimşek parıltıları görülmektedir. Birkaç saniye sonra kapı açılır ve başlarına naylon bir örtü geçirmiş, üzerleri ıslak orta yaşlı karı koca içeri koşarcasına girer. Mevsim kıştır ve ona göre giyinmişlerdir. Behçetin elinde bir valiz vardır. Adam ellili yaşlarda yakışıklı. Ayhan hanım ise 50 yaşında alımlı ve güzel bir kadındır. Behçet elindeki valizi yere, araba anahtarını sehpanın üzerine bırakır)

- BEHÇET- Vay vay vay! Dışarıda kıyamet kopuyor yahu. **(Islak pardösüyü çıkartırken, karısına ters bakarak söylenir)** Bizde tam da gelecek zamanı bulduk yani.
- AYHAN - **(Ayhan hanım üzerindeki ıslak giysileri çıkartmaya başlar)** Biraz romantik olamaz mısın? Alt tarafı yağmur yağıyor. Şeker değilsin ki eriyessin?
- BEHÇET- Erimesine erimeyeceğim ama evimizden 300 kilometre uzaklıktaki bu dağ evine neden geldiğimizi pek merak ediyorum Ayhan.
- AYHAN- **(Kocasına yaklaşarak dudağından hafifçe öper)** Umarım merakını giderebilmişimdir sevgilim.
- BEHÇET- **(Karısından sıyrılır ve ellerini ovuşturur)** Hayır hayır, bırr, amma soğuk burası yahu. Şömineyi yakayım.
(Behçet şöminenin yanına gider ve ocağın içindeki odunları koyarak tutuşturmaya çalışır. Bu sırada Ayhan hanımın cep telefonu çalar. Konuşur)
- AYHAN- Alo! Aaa Melahat sen misin şekerim! Evet, dağ evindeyiz. **(Kocasına bakarak gülümser ve o duymasın diye biraz uzaklaşır)** Daha yeni geldik ayol. Bilmiyorum, elimden geleni yapacağım. Sorma suratı bir karış. Şu anda şömineyi yakmaya çalışıyor. **(cilveli)** Hele biraz ısınsın da...Bakalım artık? Tamam hadi meşgul etme beni, sonra neticeyi bildiririm sana.
(Cepi kapatır. Behçet de odunları tutuşturmuştur)
- BEHÇET- Kimdi arayan?
- AYHAN- Melahat..
- BEHÇET- Hangisi? Hayvan sevenlerden mi, yardım sevenlerden mi?

- AYHAN- Yardım sevenlerden. Buraya geleceğimi biliyordu, merak etmiş onun için aradı.
- BEHÇET- Merak etmeye bayılıyor o kadın da. Bu sefer neyi merak etmiş?
- AYHAN- Şeyi canım...Yani sağ salim gelip gelmediğimizi..
- BEHÇET- Evet söyle bakalım neden getirdin beni buraya Ayhan?
- AYHAN - Melahata meraklı diyorsun ama sen onu da geçtin. Burası da öteki evlerimiz gibi bizim tapulu mülkümüz değil mi?
- BEHÇET- Merak ettiğim, neredeyse on senedir adım atmadığımız bu eve neden getirdiğin beni? Yol boyunca sürpriz dedin durdun, işte geldik, artık söyleyebilirsin.
- AYHAN - **(Kocasının yanına yaklaşarak ellerini boynuna uzatır)** Söyle bakalım, bu gün günlerden ne?
- BEHÇET- **(düşünür)** Bu gün...**(Karisından sıyrılır)** Şubatın yirmi biri. Neden sordun?
- AYHAN - Bu sana neyi hatırlatıyor kocacığım?
- BEHÇET- **(Biran düşünür, omuzlarını silker)** Bilmem. **(hatırlar)** Ah, şimdi hatırladım.
- AYHAN - **(Kocasının yanına giderek öper)** Unutmadığına sevindim.
- BEHÇET- Nasıl unutabilirim ki? Cumhurbaşkanı'nın Başbakan'a anayasa kitabını fırlatıp, doların bir milyonun üstüne fırladığı gün değil miydi?
- AYHAN - **(kızır, kocasından ayrılır)** Saçmalama. Bana ne o günden.
- BEHÇET- Eee?
- AYHAN - Düşün biraz, bu günün başka bir önemi daha yok mu?
- BEHÇET- **(düşünür)** Bilmem ki, aklıma başka bir şey gelmiyor.. **(Bağırır)** Dur, dur buldum. Başbakan karın ağrısı yüzünden hastaneye yatmamış mıydı? **(sakinleşir)** Ama yok o daha sonra olmuştu.

AYHAN - Bırak şimdi siyaseti, ekonomiyi Behçet. Buraya seni krizleri kutlamak için getirmedim.

BEHÇET- Madem öyle sen söyle, neymiş bu günün özelliği?

AYHAN - **(Kollarını göğsünde kavuşturur)** Söylemem. Biraz daha düşünmeni istiyorum.

BEHÇET- **(Bir elini çenesine götürerek dolaşır)** 21 Şubat, 21 Şubat... **(bağırır)**
Tabi ya, nasıl da unuttum. **(kadın sevecen bir şekilde kocasının elini tutar. Adamın yüzü asılır)** Tavla yüzünden Natık beyle kavga edip karakolluk olmuşum o gün öyle değil mi?

AYHAN - **(kızır)** Aman Allah'ım, böyle saçma sapan şeyleri nereden getiriyorsun aklına Behçet?

BEHÇET- Çünkü aklıma başka bir şey gelmiyor da ondan.

AYHAN - **(Kocasına arkadan sarılır)** Biraz daha düşün tatlım. Bu gün, sözünü ettiğin o günlerden çok daha önemli ve anlamlı bir gün Behçet.
(Behçet karısından sıyrılır ve şöminenin önüne gider, ellerini ısıttıktan sonra geri döner)

BEHÇET- Üzgünüm, ama aklıma başka bir şey gelmiyor.
(Abartılı esner ve üzerindeki ceketi çıkartarak yatak odasının kapısına yürür)

AYHAN - Nereye gidiyorsun?

BEHÇET- **(Kapıyı açıp içeri girmeden)** Uyumaya. Dört saatlik araba yolculuğu yordu beni.
(Behçet içeri girerken, Ayhan panik içinde peşinden koşar)

AYHAN - Yoo yo uyuma hemen..
(Tam peşinden gidecekken kapı üzerine kapanır. Az kalsın başını çarpacaktır)

AYHAN - **(Karıya vurarak bağırır)** Behçet, sevgilim, lütfen. Bunca yolu bir şeyi kutlamak için geldiğimize göre, o şeyin bizim hayatımızda çok önemli bir yeri olmalı. Nasıl olur da unutursun bunu.

(Cep telefonu çalar, Ayhan masaya gidip alıp açar)

AYHAN- Efendim. Hayır Melahat bir şey olmadı. Henüz hatırlatma safhasındayım. Tamam hayatım, olunca seni ararım dedim ya. Kusura bakma kapatmak zorundayım, çünkü bizimki uyuyacak.

(Kapatır. Aynı anda Behçet yatak odasının kapısını açıp dışarı çıkar. Ceketini çıkartmıştır. Kravatını çıkartmaya çalışmaktadır)

BEHÇET- Şimdi aklıma geldi. Sakın İstanbul'un düşman işgalinden kurtuluş yıldönümü olmasın?

AYHAN- **(Öfkeyle)** Behçett!

BEHÇET- Bu sefer buldum, sanırım buna da saçma diyemezsin.

AYHAN - **(Ona doğru giderken)** Ah canımmmm! Hatırlayacağını biliyordum.

BEHÇET- **(gülerek)** Nasıl unutturum yahu? Sana askerlik şubesinde celp gelmemiş miydi o gün?

AYHAN - **(şaşıırır)** Ce..Celp mi? Ne celbi?

BEHÇET- Seni askere çağıran celp. Adından dolayı seni erkek sanıp, asker kaçağı diye karakola götürmüşlerdi ya. **(gülerek)** Ne ilginç bir gün yaşamıştık o gün değil mi?

AYHAN - **(suratını asar)** Yaa ne demezsin.

BEHÇET- **(gülerek)** Karakol komiseri de keçi gibi inatçıydı. **(Taklit yaparak)** Ben kadın madın anlamam siz resmen asker kaçağıymışsınız diye şubeye sevk etmişti seni.

AYHAN - Keser misin lütfen?

- BEHÇET- Allah'tan askerlik şubesi başkanı kadından anlayan adamdı da, **(elleriyle göğüs bel kalça işareti yaparak)** kışlanın disiplini bozulur diyerek seni aynı gün terhis etmişti. **(ciddileşir)** E, buraya beni o günü kutlamak için mi getirdin yoksa?
- AYHAN - Saçmalama, kutlanacak nesi varmış o günün? Önce gazetelere sonra da sosyetenin diline düşmüştük. Tersine aklıma bile getirmek istemem.
- BEHÇET- Kusura bakma ama aklıma kutlanacak başka bir gün gelmiyor Ayhan. **(Behçet tekrar yatak odasına doğru yürür ve tam içeri girecekken durur ve döner)**
- BEHÇET- Dur bir dakika. Şimdi hatırladım.
- AYHAN - **(sevinçle)** Çok şükür. Neredeyse umutsuzluğa düşecektim.
- BEHÇET- Senin anlamsız kıskançlığın yüzünden sekreterimle ilişkim olduğunu ileri sürerek kavga etmiştik o gün. Öyle değil mi?
- AYHAN - Maşallah 21 Şubat'ta bir yıla sığacak kadar ne çok şey yaşamışız.
- BEHÇET- Dahası da var. Kavga sırasında başıma attığın kül tablası yüzünden kafam şiştiği için Süleyman Demirel gibi fötr şapkayla gezmiştim.
- AYHAN - Ellerime sağlık. Sen de haddini bilip o sekreter parçasıyla gezip tozmasaydın.
- BEHÇET- O zaman da söylemiştim, şimdide söylüyorum, benim o kızla bir ilişkim olmamıştı Ayhan. Hem kızı görseydin seni aldattığımı aklına bile getirmezdin. **(yüzünü ekşiterek)** Çirkin, eciş biçiş bir şeydi canım.
- AYHAN - **(alaylı)** Sahi mi?
- BEHÇET- Evet. **(tarif ederek)** Bacakları çarpık, gözleri şaşşı, kekeme, hatta kafası da...**(bağırarak)** Keldi.
- AYHAN - Kel mi?
- BEHÇET- Evet, havaalanı gibiydi.

AYHAN - Kel ha? Koskoca Behçet Holdingin yönetim kurulu başkanı sekreteri saçsız, kel bir kız öyle mi?

BEHÇET- Evet. Yani yok canım. Eee, peruk takıyordu.

AYHAN - Yeter...kapatalım bu konuyu. Çünkü ben buraya sekreterin yüzünden kavga ettiğimiz günün yıldönümünü kutlamak için gelmedim.

BEHÇET- Üzgünüm ama benim aklıma başka bir gün gelmiyor. İyi geceler sevgilim.

(Behçet yatak odasına girer ve kapıyı kapatır)

AYHAN - **(Oda kapısına vurur)** Allah aşkına Behçet, iyi düşün, bu günü unutamazsın. Aklına başka bir şey gelmiyor mu?

(Behçet tekrar başını içeri sokup kapıyı kapatır)

BEHÇET- **(içerden)** Hayır. Ya söylersin ya da uyuyorum ben.

AYHAN - **(Telaşla)** Yo yo, sakın uyuma. Söylüyorum.

(Kısa bir ara sonra yatak odasının kapısına gider, elleriyle saçlarını düzeltir, çantasından aynayı çıkartır, rujunu tazeler sonra afrodit pozu alarak bağırır)

Evlilik yıldönümümüzzz!

(Birkaç saniye sessizlik. Sonra kapı ağır ağır açılır. Behçet ayağında puantiyeli donuyla dışarı çıkar. Yüzünde muazzam bir şaşkınlık ifadesi vardır)

BEHÇET- Ne dedin?

AYHAN - Bu gün evlilik yıldönümümüz, dedim.

BEHÇET- Yok yahu! **(Suratı sevimsizleşir)** Biz bu gün mü evlenmiştik seninle?

AYHAN - Evet, hem de tam 30 yıl önce. **(Kocasının yanına giderek beline sarılmak ister)** O günün gecesini damatlık elbiseni çıkarttığı anda aynen şimdiki gibi altında böyle puantiyeli bir don vardı.

- BEHÇET- Maşallah ne hafıza, ne hafıza. **(suratını ekşitir)** Demek bu gün evlilik yıldönümümüz öyle mi?
- AYHAN - **(heyecanla)** Evet, evet, evet. Nasıl olur da bunu unutursun Behçet? İnsanlar hayatında kaç kere evleniyorlar ki?
- BEHÇET- Çokk! Gönül Yazarı, unuttun mu?
- AYHAN - Saçmalama. Sen hayatında bir kere evlendin o da benimle ve 21 Şubat günü.
- BEHÇET- Tamam, tamam. Yalnız, anlayamadığım bir şey var. 30 yıldır evliyiz ve bu güne kadar hiç evlilik yıldönümümüzü kutlamadık. Bunca yıl aradan sonra şimdi kutlamak nereden aklına geldi?
- AYHAN - Şimdi gelmedi. Evliliğimizin ilk yılından beri aklımdaydı ama bunu hatırlamayı ve kutlamayı hep senden beklemiştim.
- BEHÇET- **(utanır başını önüne eğer)** Afedersin karıcığım. Hiç aklıma gelmemişti.
- AYHAN - 30 yıl. Ne bir çiçek gönderdin, ne bir hediye aldın. Ne de baş başa bir yere gidip üzerinde mum yanan bir masada yemek yedik. **(içini çeker)** Ahh, ah! Üniversite yıllarımda keşke arkadaşlarımı dinleseydim.
- BEHÇET- Ne demişlerdi sana?
- AYHAN- Romantizmi yaşamak istiyorsan mutlaka bir solcuyla evlenmelisin demişlerdi.
- BEHÇET- **(anlamaz)** Bu da ne demek oluyor şimdi?
- AYHAN - Biraz geç oldu ama sermayenin romantizmi öldürdüğüne artık eminim.
- BEHÇET- Ama beğenmediğin o sermayenin sana zengin, iyi bir hayat yaşattığı da bir gerçek. Tripleks bahçeli bir kışlığın, lebi derya bir yazlığın, bu dağ evi, altında araba, bankada milyardların var. Bütün bunları neye borçlu olduğunu unutma. **(Sol yumruğunu havaya kaldırarak)** Çok merak ediyorum, o solcu arkadaşlarının nesi var acaba?

AYHAN - En azından çok duygulu olduklarına eminim. Yine en azından senin gibi çok para kazanma uğruna bir takım değerleri unutmadıklarına, evlilik yıldönülerini masa üzerine bir mum yakarak kutladıklarına, hatta belki de karılarına bir çiçek vererek hatırladıklarına yemin bile edebilirim.

BEHÇET- Vay alçak romantikler vay.

AYHAN - Bir şey mi dedin?

BEHÇET- Şey, yani bravo adamlara dedim..Onca işin arasında nasıl da unutmuyorlar hayret. **(Seyirciye yürüyerek)** Yahu, dolar almış başını gidiyor, işsizlik had safhada, haftada bir benzine, tüp gaza, elektriğe, yeşil bibere zam geliyor, memleket bir krizden çıkıp bir krize giriyor, bütün bunlar umurlarında değilmiş gibi, bir solcu olarak devrim yapacaklarına karılarıyla evlendikleri günü kutluyorlar. Pes doğrusu!

AYHAN - **(Ayaklarını yere vurarak bağırır)** Keser misin lütfen? Yakınmalarını duyan seni züğürt sanacak.

BEHÇET- Krizden biz de etkilenmedik mi sanıyorsun Ayhan? Bankalardan 600 kûsur liraya aldığımız dolar kredilerini, bir milyon kûsur liradan ödüyoruz. Biz de battık, bizde.

AYHAN - **(alaylı)** Sahi mi?

BEHÇET- Tabi, ne sandın?

AYHAN - İşte bunu duyduğuma sevindim.

BEHÇET- **(şaşkın)** Sevindin mi?

AYHAN - Hem de nasıl? Bundan böyle artık sen de başkaları gibi romantiklerin saflarına geçersin.

(Ayhan, televizyon sehпасına yürür, birkaç kaset alır eline bakar sonra birini sehpanın altındaki müzik setine koyar. Behçetin şaşkın)

bakışları arasında fona romantik bir müzik girer. Sonra komidinin üzerindeki iki şamdanı alır ve üzerindeki mumları yakar)

BEHÇET- Ne yapıyorsun öyle?

AYHAN - 30. evlilik yıldönümümüzü kutluyorum.

BEHÇET- Böyle mumla olur mu yahu? Evi türbeye çevirdin. Keşke beni buraya getirmeden önce söyleseydin de sana şöyle pırlanta bir yüzük filan alsaydım.

AYHAN - Benim mücevherata filan ihtiyacım yok. Anlayamadın mı hala? Ben sadece seni istiyorum.

(Romantik bir müzik girer fona. Ayhan kocasına sarılır, dudağından hafifçe öper, sonra bir mumu kocasına verir, diğer mumu kendisi alır ve kocasının elinden tutarak yatak odasına çekmeye başlar)

BEHÇET- İyi ama bu işi 30 yıl yaptığımız gibi yine evimizde yapabiliirdik Ayhan.

AYHAN - Yani televizyon başında uyuklayarak mı?

BEHÇET- Öyle mi yapıyoruz?

AYHAN- Yapıyoruz deyip de çoğul konuşma, koltukta horlayan sensin. Her ihtimale karşı uyanık olup ta bekleyen benim.

BEHÇET- Hangi ihtimale karşı?

AYHAN- Belki evlilik yıldönümlerinde aklına gelirse yatak kutlaması yaparız ihtimaline karşı.

BEHÇET- Yahu Ayhan, seni duyanda yeni evli sanacak. Tövbe tövbe. Torunlarımız var yahu.

AYHAN- Varsa ne olmuş? Torun torba sahibi olmak, insanların geceleri horlamaktan başka şey yapmasına engel değil herhalde.

BEHÇET- Şey, yok yani, elbette engel değil ama...(susar)

AYHAN- İleri süreceğin hiçbir bahane evli insanların yapması gerekenlere engel değil kocacığım. Ayrıca burada hiç kimse yok. Ne çocuklar, ne torunlar, ne fabrikan, ne de işçiler. **(Romantik)** Sadece sen ve ben...

(Tam bu sırada cep telefonu çalar. Ayhan masaya gider)

BEHÇET- Bir de cep telefonu var.

(Behçet ikili kanapeye oturur ve karısı konuşurken gözlerini kapatır)

AYHAN- **(kızgın)** Efendim Melahat? Ayol sen böyle zırt pırt ararsan yapacağımız varsa da yapamayız ki? **(kocasına bakarak)** Nerdee, evlilik yıldönümümüzü hatırlatıncaya kadar akla karayı seçtim. Şimdi de öbür şeyi hatırlatmaya çalışıyorum. **(yavaşça)** Yok canım, öyle adam değildir hatırlar, hatırlar. Ama sen beni böyle meşgul edersen hatırladığını da unutabilir. Herşey olup bitsin seni ararım.

(Kapatır. Tekrar kocasının yanına gelir. Dürtükler, Behçet uyanır)

BEHÇET- Ha ne var ne oldu?

AYHAN- Nerede kalmıştık?

BEHÇET- **(esneyerek)** Bilmem..Burayı anlatıyordun galiba.

AYHAN- Ah, evet! Filmlerdeki gibi. İssız bir dağ evinde...vücudu ateşler içinde yanan bir kadın...ve ateşi söndürmeye hazır bir adam. **(ciddileşir)** Umarım hazırsındır.

BEHÇET- **(esnerken şaşırır)** Ne? Neye hazır mıyım?

AYHAN- **(sertçe)** Ateş söndürmeye.

BEHÇET- Haa, ha evet, tabi canım. Ondan kolay ne var? Şimdi söndürürüm.

(Behçet şömineye gider, eline uzun şömine demirini alarak yanan ateşi söndürmeye kalkar)

AYHAN- **(şaşkın)** Ne yapıyorsun öyle?

BEHÇET- Ateşi söndürüyorum. Az önce söndür dedin ya.

(Ayhan hanım öfkeyle kocasının yanına gider ve elindeki şömine demirini alarak fırlatır)

AYHAN- Sersem. Şöminenin ateşini değil benim ateşimi söndüreceksin.

BEHÇET- Se..Senin mi?

AYHAN- Evet.

(Behçetin elinden tutarak yatak odasına çeker)

BEHÇET- Nereye götürüyorsun beni?

AYHAN- Yatak odasına. Evden uzak olunca daha tatlı oluyormuş. **(Seyirciye bakar)** Öyle diyorlar. Ben de onların yalancısıyım.

BEHÇET- **(Asık bir yüzle)** Yapma Ayhan, şimdi sırası mı? Biraz sonra Reha Muhtar'a itiraf programı başlayacak.

AYHAN- Bence onu izlemek yerine o programa itirafçı olarak gitsen daha iyi olur sevgilim.

BEHÇET- **(şaşıırır)** Nasıl yani? Gidip de neyi itiraf edeceğim ki ben?

AYHAN- Neyi itiraf edeceğini sen daha iyi bilirsin. Yürü bakim yürü hadi.

(Behçet yatak odasına girer. Ayhan masaya koşar, cep telefonunu alır ve tuşa basar üç saniye sonra konuşur)

AYHAN- **(heyecanla)** Melahat, oluyor galiba.

TABLO SONU

1.PERDE

2.TABLO

Aynı gün. Gece yarısı. Sahne loş bir aydınlık içinde. Pencereden yağan yağmur görülüyor. Biraz sonra sokak kapısı açılır, üzerinde damatlık elbisesiyle Tolga, üzerinde gelinliği olan Buketi kucağında taşıyarak içeri girer. Her ikisinin de üzerinde ıslak pardösüler vardır. Tolga 23 yaşında, Buket ise 20 yaşındadır. İçeri girince Tolga Buketi yere bırakır.

BUKET- Teşekkür ederim hayatım. Yordum seni.

- TOLGA- **(nefes nefese)** Rica ederim yorulmak ne kelime, her taze kocanın görevi bu.
- (Buket koltuğa oturur. Tolga kapının dışındaki iki valizi alarak içeri taşır ve kapıyı kapatır)**
- TOLGA- Üfff! Amma ağırmış. Alt tarafı bir gece için geldik.. **(Valizleri yere bırakırken)** Neler var bunların içinde sevgilim?
- BUKET- Giysiler, ne olabilir ki başka?
- TOLGA- Hayret bir şey! Bakalım bunları giyecek vakit bulabilecek misin?
- BUKET- Neden bulmayayım ayol? Devamlı yatakta kalmayacağız herhalde. Arada sırada mola verip dışarı çıkarak temiz dağ havası alacağız.
- TOLGA- **(Abartılı bir vücut diliyle)** Hiç sanmıyorum güzelim.
- BUKET- Neden?
- TOLGA- **(Elleriyle Tarzan gibi göğsüne vurarak)** Performansından memnun kalacağına bahse girebilirim de ondan.
- BUKET- **(cilveli)** Seni çapkın...Bu kadar çok mu özledin beni?
- TOLGA- Özlemek ne kelime? Ayıp olmasa arabada...
- BUKET- **(gülerek)** Vahşi erkek. Yanıma gel bakim.
- (Tolga Bukete giderken, koltuğa çarpıp düşer)**
- TOLGA- Ahh! Allah kahretsin.
- BUKET- O-oh, bu gece işimiz var seninle. Şimdiden gözlerin görmemeye, ayakların tutmamaya başladı.
- TOLGA- Ondan değil. Çok karanlık burası. Elektrik düğmesi nerede?
- BUKET- Duvarda bir yerde olmalı.
- TOLGA- **(Eliyle arar bulur ve ışığı yakar)** Nefret ediyorum karanlıktan.
- BUKET- Bu kötü işte.
- TOLGA- Nedir kötü olan?

- BUKET- Karanlıktan nefret etmen.
- TOLGA- Niye?
- BUKET- **(Gelinliğini çıkartırken)** Ben de aydınlıktan nefret ederim.
- TOLGA- **(şaşkın)** Aydınlıktan mı?
- BUKET- Özellikle ilk gecemizi geçireceksek.
- TOLGA- Mesele etme. Ortasını buluruz.
- BUKET- **(Manidar)** Neyin?
- TOLGA- Şeyin..Yani ortamın. Mum filan yakar, odayı loşlatırız.
- BUKET- İyi. **(Gelinliğini çıkartmaya çalışır. Öne doğru eğilir)** Arkama geçermisin tatlım?
- TOLGA- **(Şaşkın, seyircilere bakar)** Ne?
- BUKET- Kopçayı açamıyorum.
- (Tolga, Buketin arkasına gelip kopçayı açar.)**
- TOLGA- Biliyor musun? Sen biraz uçuksun sevgilim.
- BUKET- Niyeymiş?
- TOLGA- Yapacağımız şeyi şehirdeki evimizde ya da bir otel odasında da yapabilirdik. Bunun için buraya gelinir mi be?
- BUKET- **(Tolganın boynuna sarılarak dudağına bir öpücük kondurur)** Neden gelinmesin? Bu bizim balayımız. Maksat heyecan olsun.
- TOLGA- Olmasına olsun da..**(Korkuyla sağa sola bakınır)** Eminsin değil mi?
- BUKET- Neden?
- TOLGA- Evin boş olduğundan.
- BUKET- **(Gelinliğini çıkartırken)** Ay kaç kere söyleyeceğim. Hayatımda senin kadar korkak bir insan görmedim Tolga. Buraya gelinceye kadar en az yirmi sefer hep aynı soruyu sordun. **(Odayı göstererek bağırır)** Boş, bomboş işte ayol!

TOLGA- Yani her neyse işte, gerdeğe girmek için yabancı birinin evine geldik. İnsan ister istemez bir tedirgin oluyor. Durum böyle olunca da insanın konsantrasyonu bozuluyor.

(Buket gelinliğini çıkartmıştır. Kombinezonla kalmıştır. Tolgayı kanepeye oturtmak için omuzlarından tutar)

BUKET- Bak sevgilim otur şöyle, seni rahatlatmak için bir kere daha anlatayım. Otur hadi.

(Tolga oturur. Buket karşısına geçer anlatır)

Parasını ödeyerek kiraladığımız bu dağ evi bu gece ve yarın öğlene kadar bize ait. **(yüksek)** Bizim aşk yuvamız yani. Tamam mı canım?

TOLGA- Öyle de olsa, bu evin bir sahibi var ama değil mi?

BUKET- **(alaylı)** Demokratik rejimlerde mülkiyet hakkı olduğu için evlerin mutlaka bir sahibi vardır sevgilim. Ama o sahipler bazen evlerinde otururlar bazen de bu evin sahibi gibi kiraya verirler.

TOLGA- Sen bu evin sahibini tanıyorsun değil mi?

BUKET- **(bıkkın)** Gelmeden önce iki, gelirken de üç kere sormuştun.

TOLGA- Doğru. Sen de hayır tanımıyorum, demiştin.

BUKET- Aferin, bak kafan çalışmaya başladı... Evet. **(Ayağa kalkar, ellerine göğsüne kavuşturarak Tolgaya bakar)** Ee geceyi böyle mi geçireceğiz?

TOLGA- **(şaşıırır)** Nasıl yani?

BUKET- Nikahımız kıyılalı saatler oldu, soyunmayacak mısın hala?

TOLGA- **(Sağa sola korkuyla bakar)** Gelmez değil mi?

BUKET- Kim ayol?

TOLGA- Ev sahibi.

- BUKET- Ay! Bayılacağım şimdi, yangın var diye avazım çıktığı kadar bağıracağım vallahi. Emlakçıyla konuşurken sen de yanımdaydın. Söylediklerini duydun. Buranın sahibi bu evi aldığından beri bir kere gelmiş,. O günden bu güne hiç kullanmamış burayı.
- TOLGA- Niye almış peki?
- BUKET- **(kızır)** Sana ne ayol, alır alır, adamın parasının kahyası mısın? Aaa! Sen de pek tuhafsin yani.
- TOLGA- Tamam canım, kızma. Ben işi sağlama almak için soruyorum. Hani bakarsın biz tam şey sırasında, geleceği filan tutar...
- BUKET- Saçmalamayı bırak, gerdek gecemizde ev sahibinin işi ne? Hem gelecek olsaydı anahtarı emlakçıya verir miydi?
- TOLGA- Öyle ya.
- (Tolga rahatlar)**
- BUKET- Güzel. Korkuların bittiyse soyunabilirsin artık.
- TOLGA- **(şaşıırır)** So..Soyunmak mı? Neden?
- BUKET- **(Alayla)** Dışarıda kar banyosu yapacağız ya. **(sertçe)** Bir de neden diye soruyorsun, yoksa karanlıktan korktuğun gibi yatağa da elbiseyle girmek gibi bir takıntın mı var?
- TOLGA- Yo yo. Elbiseyle yatılır mıymış?
- BUKET- Bunu duyduğuma sevindim. Madem öyle soyun.
- (Tolga ceketini çıkartır, durur, şüphelenmiştir)**
- TOLGA- Aklıma bir şey geldi sevgilim.
- BUKET- Ne?
- TOLGA- Acaba bu evin sahibi, evinin kiralandığını biliyor mudur dersin?
- BUKET- **(bıkkın)** Bilmem. O, onunla emlakçı arasındaki bir mesele. **(sertçe)** Soyunmaya devam. Yoksa gerdeğe değil, Erdeğe giderim ha!

TOLGA- Ta..Tabi tabi..

(Ceketi divanın üzerine bırakır, papyonunu ve gömleğini

çıkartmaya başlar)

Peki ya kiralandığını bilmiyorsa, ya karısını alıp da değişiklik olsun diye kalkıp gelirse?

(Buket azarlayıcı bir yüz ifadesiyle önce ellerini beline koyar sonra

yumuşar, gülümser)

BUKET- Lütfen böyle bir gecede komplo teorileri üretmeyi bırak Tolga. İnsanın bu havada sıcacık evinden kalkıp buraya gelmesi için deli olması gerekir.

TOLGA- **(Altında sadece pantolonu kalmıştır)** Ne yani biz şimdi deli miyiz?

BUKET- **(gülerek)** Hayır, biz farklıyız.

TOLGA- Neymiş farkımız? O gelirse deli oluyor da, biz gelince olmuyoruz?

BUKET- Biz yeni evliyiz ve bunca yolu bu havada buraya gerdeğe girmek için kat ettik. Buranın sahibiyse, kıdemli bir evliymiş.

TOLGA- E ne olmuş kıdemli evliyse?

BUKET- İnsan hiç onca yıllık karısıyla macera olsun diye kalkıp da buraya gelir mi?

TOLGA- Daha iyi ya, o kadar yıl aynı evden, aynı yataktan bıkmış olabilirler. Hava değişikliği heyecan yaratır diye kalkıp gelebilirler. Mesela ben kıdemli olsam öyle yapardım.

(Buket kızar, divana giderek Tolganın gömlek ve ceketini alarak

delikanlıya uzatır)

BUKET- Yeter artık. Eğer korkuyorsan geri dönelim. Ya da arabanın arka koltuğunda geçirelim ilk gecemizi. Karar senin.

TOLGA- Yok canım öyle şey olur mu?

- BUKET- Niye olmasın?
- TOLGA- Arabanın arka koltuğu..Sen tele-kız mısın ki arabanın içinde yapalım?
Hem insan rahat hareket edemez. **(Söylediklerini tarif ederek)** Kolumu dolamaya kalksam, cama değer, ayağımı şöyle yapayım desem, arka kapıya çarpar..
- BUKET- Ha şunu bileydin. Kalıyor muyuz burada?
- TOLGA- **(sağa sola bakar)** Emlakçının duvarında “ödenen para geri verilmez” yazılı bir tabela vardı.
- BUKET- Güzel. Striptize devam hadi. Korkma.
(Tolga ceketini çıkartıp, gömleğinle kalır. Pantolonunu çıkartmaya çalışır)
- TOLGA- İkide bir korkma deyip durma. Seni duyan da benim korkak biri olduğumu sanacak. **(sertçe)** Sen beni ne sanıyorsun be? Ben askerliğimi komando olarak yaptım...
(Birden Tolganın gözüne şömine takılır. Odunlar hala yanmaktadır. Pantolonunun tek ayağını çıkartan Tolga, korku içinde bağırır)
Aman Allahım, olamaz, gözlerime inanamıyorum!
- BUKET- Yine ne oldu?
- TOLGA- **(Sağa sola bakarak)** Bu evde yalnız olduğumuza emin misin Buket?
- BUKET- İnanamıyorum. Yine başladı. Elbette yalnızız. **(Eliyle odayı gösterir)**
Kaç kere söyleyeceğim...
- TOLGA- Madem öyle..**(şömineyi göstererek)** Bu..bu neden yanıyor?
- BUKET- **(şaşırır)** Aaa! Bilmem.
- TOLGA- **(Korkuyla ve sekerek sağa solu dolaşır)** Hani bu ev boştu? Kimse oturmuyordu?
- BUKET- Boştu valla. Boş olmasa emlakçı bize kiralar mıydı?

- TOLGA- Sakın o namussuz, başkasına da kiralamasın evi? Memleket dolandırıcıdan geçilmez oldu. Gözüm hiç tutmamıştı kendisini zaten.
- BUKET- A, olur mu hiç öyle şey?
- TOLGA- Madem öyle kim yaktı bu şömineyi?
- BUKET- Belki de emlakçı gelip yakmıştır, ısınmamız için. Gelmeden önce onu aramıştım ya. O yakmıştır, o. **(sağa sola bakar)** Kimse yok canım, korkma. Ben duş yapmaya gidiyorum. Sen de soyununca yatak odasına git orada bekle beni.
- TOLGA- Peki.
- BUKET- **(Tuvalete giderken)** Adetim olmamasına rağmen bu gecenin hatırına ışığı açık bırakacağım. Karanlıkta korkudan elin ayağın birbirine dolanabilir.
- (Buket, tuvalet kapısını açar girer. Sonra romantik bir müzik girer fona. Tolga pantolonunun diğer paçasını çıkartmadan önce sağa sola bir daha bakar. Sonra pantolonunu çıkartır, ve üzerinde gömlek, altında bir donla kalır. Sonra da Behçet beyle Ayhan hanımın kaldıkları odanın kapısını açar girer. Birkaç saniye sadece müzik devam eder. Sonra birden içerden Ayhan hanımın çığlığı duyulur)**
- AYHAN - **(içerden)** Ayyyy!
- TOLGA- **(içerden)** Ayyyyyy!
- BEHÇET- **(içerden)** Vay namussuz ırz düşmanı vay! Eller yukarı, kıpırdarsan vururum.
- (Kapı açılır, Tolganın elleri havada geri geri dışarı çıkar. Onun ardından elinde tüfek, üzerinde fanila altında hapisane mahkumlarını andıran çizgili pijamasıyla Behçet bey, onun**

ardından da Ayhan hanım elinde cep telefonu üzerinde gecelik giysisiyle dışarı çıkarlar)

- TOLGA- **(Elleri havada, korkuyla)** Bakın sakın olun ben...
- BEHÇET- Sakın ellerini indireyim deme, anında tetiği çekerim.
- AYHAN - Çekme Behçet, katil olursun sonra.
- BEHÇET- Hiç bile değil. Nefsi müdafaa derler buna. Kimbilir ne amaçla girdi bu herif buraya? Öldüreyim mi seni ha?
- TOLGA- **(korkuyla)** Yapmayın, delirdiniz mi? Silahla şaka olmaz.
- BEHÇET- Şaka yaptığımı kim söyledi? Seni namussuz ırz düşmanı seni. Demek gizlice eve girersin ha. Konuş niyetin neydi?
- TOLGA- Be..Benim kötü bir niyetim yoktu. Buraya sadece şey yapmaya gelmiştim.
- BEHÇET- Ne yapmaya?
- TOLGA- Şey, şey yapmaya, şeye,
- BEHÇET- **(Tüfeğiyle karısını göstererek)** Karıma tecavüz etmeye mi? Konuş!
- AYHAN - **(Kırtarak)** Aaa, daha neler ayol? Saçmalama Behçet.
- BEHÇET- Sen sus. Gazeteleri okumuyor musun? Değil anneleri yaşındakilere senin gibi babaanneleri yaşındakilere bile tecavüz ediyor bu tipler. Gözleri dönmüş gözleri.
- (Ayhan hanımın yüz ifadesi değişir)**
- TOLGA- Bakın yanılıyorsunuz, ben sapık değilim beyefendi.
- AYHAN - Bence de...Haline tavrına bakılırsa iyi aile çocuğuna benziyor.
- BEHÇET- **(Tüfeğinle donuna dokunarak)** Bu haliyle mi?
- AYHAN - Canım bu halini kastetmedim elbette, yani konuşması efendice de...

- BEHÇET- Saçmalama Ayhan, senin efendice dediğin bu alçak müteceviz, yarı çıplak bir halde yatak odamıza dalıyor ve sen onu iyi aile çocuğuna benzetiyorsun.
- TOLGA- Eğer beni dinleme zahmetine katlanırsanız hanımefendinin yanılmadığını kısa zamanda anlarsınız.
- BEHÇET- Kapa çeneni. Ne zamandan beri iyi aile çocukları üzerinde donuyla evli bir çiftin yatak odasına dalıyor.
- AYHAN - **(içini çeker)** Hem de kutlamaya birkaç dakika kala.
(Tam o sırada Ayhanın cep telefonu çalar, ekrana bakar, bıkkın bir ifadeyle açar)
Efendim Melahat! **(Tolgaya bakarak)** Hayır şekerim olmadı, zar zor içeri soktum bu sefer de aramıza kara kedi girdi. Şu anda elinde pompalı bir tüfekte o kediyi sorguluyor.
- BEHÇET- Yahu bırak şu meraklı Melahat'ı hanım. Kendi İstanbul'da akli bizde. Hay bu cep telefonunu icat edenin...
- AYHAN- **(Telefonu eliyle kapatarak)** Yavaş ayol, duyacak. Yardımsevenler derneği olarak yardıma ihtiyacımız olup olmadığını soruyor.
- BEHÇET- Ne yardımına? **(Şaşkınlaşır, kendisine sonra karısına bakar, durumu anlar)** Daha neler, istemez!
- AYHAN- **(telefona)** İstemem diyor Melahatçığım. Ben tek başıma hallederim diyor. **(başını sallayarak)** Göreceğiz bakalım. Neyse kapatıyorum, bir kutlamayı gerçekleştirebilirsek seni ararım tatlım. Bay bay.
(Telefonu kapatır. Tolgaya sertçe sorar)
Melahat da merak etti. Niye girdin odamıza bakım?
- TOLGA- Özür dilerim ama sizin orada olduğunuzu bilmiyordum.
- BEHÇET- Sahi mi? Peki bu halinle odada ne bulacağını umuyordun?

- TOLGA- Ben..Ben dedim ya odanıza sadece şey yapmak için girmiştim.
- AYHAN - Ne yapmak için oğlum? Lafı ağzında geveleyip durma açık açık söyle.
(Tolga şaşkın ne diyeceğini bilemez bir banyoya bir yatak odasına, bir Ayhana bir Behçete bakar)
- BEHÇET- Hala anlamadın mı Ayhan, sapık bu herif, sapık!
- TOLGA- **(Ellerini indirmek ister)** Bakın her şeyi açıklayabilirim...
- BEHÇET- **(Tüfeği doğrultur)** İndirme ellerini!
- TOLGA- **(Tekrar ellerini havaya kaldırır)** Tamam tamam.
- BEHÇET- Duvara dayan şöyle. Çabuk ol.
- TOLGA- Niye?
- BEHÇET- Üzerini arayacağım..
- TOLGA- **(şaşkın)** Üzerimi mi? **(Kendine bakar)**
- AYHAN - **(Alaylı)** Doğrusu çocuğun üzerinde ne aradığını pek merak ettim
Behçet.
- TOLGA- Hanımefendi haklı, bu durumda ne bulabilirsiniz ki?
- BEHÇET Kapa çeneni de ne diyorsam onu yap.
(Tolga duvara ellerini dayar. Behçet yanına yaklaşır ve arkadan polis gibi üzerini arar sonra yana çekilerek donunun içine bakar)
- AYHAN - Bir şey bulabildin mi canım?
- TOLGA- Söylemiştim size, insan donunun içine ne saklayabilir ki?
- BEHÇET- Senin gibileri iyi tanırım delikanlı. Sizler servet düşmanı romantiklersiniz. Buraya ya evi soymaya geldin, ya da tecavüz etmeye.
- TOLGA- **(Geri döner, ellerini indirir)** Ne soymaya ne de tecavüz etmeye...
- BEHÇET- **(tüfeği doğrultur)** İndirme ellerini, indirme ellerini.
- TOLGA- **(Tekrar ellerini havaya kaldırır)** Tamam tamam...

- AYHAN - Hayatım neden polisçilik oynayacağına ona kim olduğunu ve burada ne aradığını sormuyorsun?
- TOLGA- Evet, hanımefendi doğru söylüyor, neden sormuyorsunuz?
(Birden tuvaletten sifon sesi gelir. Üçü birden irkilerek başını tuvalete çevirir)
- BEHÇET- Demek yalnız değilmişsin. Kim var banyoda? Mutlaka suç ortağıdır değil mi, hadi söyle?
- BUKET- **(banyodan)** Sevgilimm! Su bir türlü ısınmadı..
- BEHÇET- Demek bir kadınla geldin buraya ha?
- TOLGA- E..Evet. Ama kadın değil.
- AYHAN - Değil mi?
- BEHÇET- Ya ne? Yoksa o **(kırıtarak)** şeylerden birini mi getirdin buraya?
- AYHAN - **(Eliyle ağzını kapatarak)** Aman Allah'ım! Ne çirkin bir şey!
- TOLGA- Yo yo, sandığınız gibi biri değil. Sadece o henüz genç bir kız.
- BEHÇET- Vay alçak, vay bekaret katili. **(Karısına döner)** Duy işte, iyi aile çocuğu buraya ne maksatla gelmiş Ayhan hanım?
- AYHAN - En azından bize tecavüz amacıyla gelmediği ortaya çıktı. Öyle olsaydı yanında bir kızla gelmezdi.
- TOLGA- **(heyecanla)** Tabi, tabi.
- BEHÇET- Sevinmek için acele etme delikanlı. Buraya tecavüz amacıyla girmediysen bile bu seni temize çıkarmaz. Sevgilinle birlikte neden girdiniz buraya? Hırsızlık yapacaktınız değil mi?
- AYHAN - **(Elleri havadaki Tolganın yanına giderken)** Bunca yıllık gazete okuyucusuyum, daha hayatımda **(Tolgaya yakından bakarak)** donla ev soymaya kalkışan bir hırsız duymadım.

- TOLGA- Anlatayım... Biz bu gün..**(Aklına gelir)** Dur bir dakika bakim. **(Halli halli yürür ve Behçetin karşısına gelip, ellerini beline koyarak durur)**
Tüfeğin korkusundan ne yapacağımı şaşkırdım. Esas bu soruyu benim sormam gerekiyor. **(bağırarak)** Siz ne arıyorsunuz burada bakim ha?
(Karı koca şaşkın birbirlerine bakarlar)
- BEHÇET- Bu da ne demek oluyor? Duyuyor musun Ayhan, biz ikimiz burada ne arıyormuşuz? **(tüfeği doğrultarak)** Seni serseri seni, şimdi kışını saçmayla doldurayım da gör.
- TOLGA- **(eliyle tüfeğin namlusunu aşağıya indirir)** Bırak bu numaraları babalık, korkutamazsın beni. Soruma cevap verin, ne işiniz var burada? Burası bana ait.
- BEHÇET- Nee, sana mı ait? Sen haklıymışsın Ayhan, bu adam hırsız ya da tecavüzcü değil.
- TOLGA- **(gülümser)** Ha şunu bileydin
- BEHÇET- **(Tüfekte nişan alarak)** Çünkü o bir dolandırıcı
- AYHAN - **(Eliyle kocasının elindeki tüfeği indirir)** Sakin ol tatlım, sakin ol.
- BEHÇET- Nasıl sakin olurum Ayhan, kulaklarınla duydun, bu evin kendisine ait olduğunu söyledi. Bu da onun bal gibi bir dolandırıcı olduğunu kanıtlamıyor mu yahu?
- BUKET- **(Banyodan bağırır)** Herkülümm, bir kese daha atayım geliyorum.
- TOLGA- **(bağırır)** Tamam Afroditimm!
- AYHAN - Afrodit mi?
- BEHÇET- **(Sevinçle)** Banu Alkan mı yoksa?
- TOLGA- Hayır, karım..Bu gün evlendik.
- AYHAN - Hayırlı uğurlu olsun. Peki neden buraya geldiniz?
- TOLGA- Bal ayımızı geçirmeye.

- BEHÇET- Oh ne ala. El şeyiyle gerdeğe girmek diye buna denir vesselam.
Duyuyor musun Ayhan, beyefendi ve hanımefendi evleniyorlar ve bal ayını geçirmek üzere de başkasına ait birinin evine geliyorlar. Sen bunca yıllık gazete okuyucususun hiç böyle bir rezalet okudun mu?
- AYHAN - Hayır ama herhalde bir açıklaması olmalı. Söyler misin delikanlı, neden bu ev de, başka bir yer değil.
- TOLGA- Ellerimi indirebilir miyim?
- AYHAN - Evet.
(Tolga indirmek ister)
- BEHÇET- **(Tüfeği doğrultur)** Hayır.
(Tolga korkuyla hemen kaldırır)
- AYHAN - Evet, dedim.
(Tolga indirmek ister)
- BEHÇET- Ben de hayır, dedim.
(Tolga kaldırır)
- TOLGA- Biz bu eve izinsiz girmedik. Tersine parasını vererek girdik.
- BEHÇET- Bu da ne demek oluyor?
- AYHAN - Kime ne parası verdiniz bakım?
- TOLGA- Kasabadaki emlak komisyoncusuna. Buranın sahibi yıllardır burayı kullanmadığı için kiralaması için emlakçıya veriyormuş. Biz de parasını tıkr tıkr ödedik ve bir gece için kiraladık.
- AYHAN - Nee! **(Ellerini beline koyup öfkeyle kocasına bakar)** Behçett!
- BEHÇET- Yemin ederim ki bundan haberim yoktu Ayhan. **(Tolgaya)** Bu söylediğini kanıtlayabilir misin?
- TOLGA- Elbette, elimde belge var.
- BEHÇET- Ne belgesi?

- TOLGA- Emlakçıdan aldığım, makbuz.
(Behçet şaşkın bakarken, Ayhan hanım kızgınlıkla kocasına kafa sallar)
- TOLGA- İnanmıyorsanız gösterebilirim.
- BEHÇET- Göster bakalım.
(Şaşkınlıktan elini pantolonu varmış gibi sol cebine atar, sonra sağ cebine, daha sonra ceketi varmış gibi iç ceplerine. Sonra uyanır, zoraki gülümser)
- TOLGA- Şeyde kaldı..Pantolonumun cebinde...
(Yürür, kanepede duran pantolonunu alır ve içinden çıkarttığı bir kağıdı Behçet'e uzatır. Sonra pantolonu giymeye başlar. Behçet makbuza alır bakar, sonra kızarak kağıdı yumak haline getirip yere atar)
- BEHÇET- Vay alçak herif vay, demek haber vermeden önüne gelene kirayı verip parasını cebine atıyormuş. Bunu öğrendiğim iyi oldu.
(Tolga ayağına pantolonunu geçirirken alaylı konuşur)
- TOLGA- İyi oldu tabi, umarım benden vazgeçer o adamı öldürürsünüz artık.
- BEHÇET- Neden öldürecekmişim ki?
- TOLGA- Neden olacak, aynı evi ikimize birden kiraya verdiği için.
- AYHAN - **(şaşkın)** İkimize birden kiraya verdiği için mi?
- TOLGA- Evet. Görüyorsunuz işte. **(Parmağıyla işaret eder)** Siz ve biz...Burada, aynı evdeyiz. **(kızır)** Hem de tam gecesinde yani. **(Derin nefesler alır, ellerini titreterek gösterir)** Zaten ilk gecenin heyecanından elim ayağım birbirine karışıyor, birde siz çıktınız karşıma.
- BEHÇET- **(kızır)** Sen ne diyorsun be? Acaba kim kimin karşısına çıktı ha? Şuna da bakın hele.

- TOLGA- Her neyse, durumu öğrendiniz işte. **(Behçeti itekler)** artık çekip gidersiniz.
- AYHAN - **(Tolgadan kurtulur)** Gitmek mi?
- TOLGA- Herhalde yani. Hep birlikte gerdeğe girecek halimiz yok.
- BEHÇET- Ayhan, Ayhan tut beni yoksa katil olacağım. Ne diyor bu geri zekalı Allahaşkına?
- AYHAN- Tabi canım, şimdi tutarım.
(Ayhan hanım fırsattan istifade kocasına sarılır. Behçet kızar)
- BEHÇET- Ayhan, tut dediysen sarıl demedim. Bu durumda bile aklın hala şeyde yani. **(Karisından sıyrılır)**
- TOLGA- Bakın, az önce sana bu evin bir gece için bize ait olduğunu kanıtlayan belgeyi gösterdim. Burdan toz olmanız için Jandarmayı çağdırmamı mı istiyorsunuz?
- AYHAN - Bak genç adam, bu ev bize ait...
- TOLGA- **(hemen lafa girer)** Bunu evi size kiralayan o dolandırıcıya söyleyin. Herif Sülün Osmanın akrabası mıdır nedir?
- BUKET- **(Banyodan)** Herkülümm! Az kaldı, az!
- TOLGA- **(Banyoya bakarak, telaşla)** Duydunuz değil mi? Az kalmış, neredeyse çıkar. **(Karı kocayı sokak kapısına doğru iteklemek ister)** Hadi bakalım o gelmeden hemen terk edin burayı, çabuk olun.
(Behçet adamın elinden kurtulur, sonra ağzını açıp bir şeyler söylemek ister, Ayhan hanım eliyle ağzını kapatır)
- AYHAN - **(Başını sallayarak)** Çok sinirlisin biliyorum hayatım. Ama bu genç adam haklı.
- BEHÇET- Nasıl haklı?
(Ayhan hanım, Behçeti elinden tutup Tolgadan uzaklaştır)

- AYHAN - Öyle ya da böyle, sonuçta kiralamışlar evimizi. Hem de hayatlarının en önemli gecesi için.
- BEHÇET- Eeee?
- AYHAN - E'si bu önemli gecede onlarla bir arada olmamalıyız.
- BEHÇET- Deli misin Ayhan ?
- AYHAN - Anlayışlı ol şekerim, daha evleneli sekiz saat bile olmamış.
- BEHÇET- Bana ne canım. Evlenmez olaydılar. Sanki matah bir şey yapmışlar. **(El kol hareketiyle bağırrır)** Aklınız şimdi başka şeyde, hele cicim ayları geçsin sonra göreceğim sizi, sonraaa! Elektrik, telefon, su, doğalgaz faturaları gelsin
- TOLGA- Geldiği zaman düşünürüm. Vakit daralıyor. Burayı terk etmeniz için size beş dakika mühlet veriyorum.
- (Tolga önce ayakta jimnastik hareketleri daha sonra da yere yatarak şnap çekmeye başlar. Behçet yanına giderek şaşkınlıkla bakar)**
- BEHÇET- Sen ne yapıyorsun öyle?
- TOLGA- Kondüsyon çalışması. Kendimi gerdeğe hazırlıyorum. Anlarsınız ya Daha ilk gecede yarı yolda kalmamalıyım.
- BEHÇET- **(tüfeği doğrultur)** Şeytan şu herifi vur sonra da bahçeye göm diyor. Ha bir eksik ha bir fazla cinayetlerden geçilmiyor nasıl olsa.
- AYHAN - Bu kadar bencil olma Behçet. Yaptığın çok ayıp. İlk gecelerinde onlar yalnız olmak zorunda.
- TOLGA- **(bağırrır)** Yenge doğru söylüyor, dünya kurulduğundan beri bu işi sadece iki kişi yapmıştır.

- AYHAN - **(Tolgaya döner, yüksek)** Sen de yangına körükle gitmesene, ben de onu anlatmaya çalışıyorum. **(Kocasına yavaşça)** Düşünsene. Bizim yanımızda nasıl olur?
- BEHÇET- **(öfkeyle)** Bana ne yahu, bu yaştan sonra nasıl olacağını ben mi öğreteceğim onlara? Tövbe tövbe.
- TOLGA- **(Halli halli)** Öğretmene ihtiyacımız yok beyefendi. **(göğsüne vurarak)** Evelallah ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı sizden iyi biliriz yani.
- BEHÇET- Bok bilirsiniz.
- AYHAN - **(Utanır, elini ağzına götürür)** Behçet, ne kadar ayıp, bu ne biçim söz.
- BEHÇET- Bizden iyi bilirlermiş. **(Tolgaya)** Senin yaşın kadar bizimterbiyesiz.
- TOLGA- Yaşım kadar mı? **(gülerek)** Demek bunca yıl topu topu 23 kere ha. Siz buna yapmak mı diyorsunuz yani?
- BEHÇET- **(Tüfeği doğrultur)** Damarıma basma delikanlı, elimden bir kaza çıkacak.
- (Tolga gülmeyi keser, ellerini kaldırır)**
- AYHAN - Böyle önemli bir gecede tehdit etme çocuğu Behçet, zaten yeteri kadar stres içinde. Kolay mı canım?
- (Konu Tolganın hoşuna gider, yanlarına gelip merakla dinler)**
- BEHÇET- **(Önce Tolgaya bakar, sonra karısına)** Ne kolay mı?
- AYHAN - İlk gece...
- BEHÇET- Zor mu yani?
- AYHAN - **(gülerek)** Kolay olduğu da söylenemez. Hatırlasana
- BEHÇET- **(Tolgaya bakar, sonra karısına, kekeler)** Ne oldu ki, neyini hatırlayayım ki?

- AYHAN - **(Tolgaya)** Yaşlandı ya, unuttu tabi. **(Kocasına)** Gemiyle balayına giderken, Mahmut amcan “Bu çocuk acemidir,” diye yanımızdaki kamarayı tutmamış mıydı?
- TOLGA- **(alaylı güler)** Anlatsalar inanmazdım. Vay be!
(Behçet ters ters bakınca Tolga gülmeyi keser)
- BEHÇET- E, tutmuşsa ne olmuş yani?
- AYHAN - Daha ne olsun, 15 dakikada bir “Behçet oğlum sormak istediğin bir şey var mı” diye kamaramızın kapısını vurmamış mıydı?
- TOLGA- **(Alaylı gülerek)** Türk filmi gibi şerefsizim. Demek o gece... **(eliyle hareket yaparak)** ...boş geçti ha?
- BEHÇET- **(Öfkeyle)** Kapa çenenini, sana fikrini soran olmadı. **(ters ters)** Ne var, Mahmut amcam kahvaltıya gittiğinde...
- TOLGA- **(Suratını ekşitir)** Güpe gündüz ha. Bence pek romantik olduğu söylenemez.
- AYHAN - Bence de... Her şey yerinde ve zamanında yapılmalıdır.
- TOLGA- Boş verin ya ..Neredeyse sabah olacak siz oturmuş çeyrek yüz yıl öncesinin kavgasını yapıyorsunuz.
- BEHÇET- **(sertçe)** Kapa çenenini. **(karısına)** Madem konu açıldı, söyleyebilirim artık. Ben de Adil dayımdan gıcık kapmıştım canım.
- TOLGA- Bırakın şimdi gıcıklık yarışını da biran evvel...
- AYHAN - **(öfkeyle)** Sen sus! **(kocasına)** Adil dayımdan öyle mi? Ayıp ayıp, nesinden gıcık kaptın rahmetlinin?
- BEHÇET Balayı dönüşümüzde her gördüğü yerde alaylı alaylı **(eliyle tarif ederek)** N’aber damat, diye sormasından gına getirmiştım de onun için.
- TOLGA- Vay be, amma meraklı turşucuymuş dayı bey.

- AYHAN - **(kocasına)** Ne olmuş sormuşsa? Adam senin bana olan aşkının gücünü merak etmiş olamaz mı yani? Hem dayıma laf edeceğine amcana bak sen, Behçet efendi.
- TOLGA- Bakalım eniştelere sıra ne zaman gelecek?
- BEHÇET- Ölmüş kadının nesine bakacakmışım Ayhan hanım, söyler misin?
- AYHAN - Giyimime, makyajıma her şeyime karışıyordu. Ayıptır kızım süslenme, sen kocalı kadınsın diye her hareketimi eleştiriyordu.
- BEHÇET- Fena mı söylemiş rahmetli? Evli bir kadının hal ve hareketlerine dikkat etmesi gerekmez mi?
- AYHAN - Ay söyleyene bakın. Tanımayanlar ahlak hocası sanacak. Peki evli bir adamın sekreteriyle aşna fişna yapması hangi ahlaka sığıyor söyler misin?
- TOLGA- Vay be babalık, sende az değilmişsin ha? Saman altından su yürüten cinsinden ha.
- BEHÇET- **(öfkeyle)** Kapa çeneni. **(karısına)** Bak karıcım bunu daha önce de konuşmuştuk seninle. O kızla aramda hiçbir şey geçmedi diye kaç kere söyleyeceğim yahu.
- AYHAN - Doğruluğu tartışılır tek taraflı bir beyan.
- BEHÇET- Yahu işten attım kızını daha ne istiyorsun?
- TOLGA- Ateş olmayan yerden duman patron. Demek bir şey varmış ki işten çıkartmışsın sekreterini.
- BEHÇET- Yok valla. **(Karısını göstererek)** Sırf bunun dırdırından kurtulmak için. Başımın etini yedi **(Tolgaya döner)** Kızını da görme, çirkinlik yarışması yapılırsa, dünya birincisi olur.
- (Birden Tolganın yüzü değişir. Karı kocanın arasına girer ve onlara asık bir yüzle bakar)**

- TOLGA- Allah Allah! İlginç. Çok ilginç.
- AYHAN- Nedir ilginç olan?
- TOLGA- Biliyor musunuz benim zavallı karımın başından da buna benzer bir olay geçmiş.
- BEHÇET- **(Behçet irkilir)** Sahi mi?
- TOLGA- Evet. Çalıştığı yerin patronu olacak namussuz herif, aynı senin yaşlardaymış.
- BEHÇET- Hop hop o iki kelimeyi bir birinden ayır bakalım delikanlı.
- TOLGA- Hangileriymiş o?
- BEHÇET- Adamın benim yaşımda olmasına bir diyeceğim yok da, o namussuz ne demek oluyor.
- TOLGA- Ben söyleyeceğimi toptan söylerim. Kaldı ki, sen de sekreterine sarkmışsın.
- BEHÇET- **(Panik)** Yok canım, sadece karımın kuruntusuydu o.
- AYHAN - Hiç bile değil.
- TOLGA- Her neyse o namussuz, ufaktan sarkmak istemiş Bukete.
- BEHÇET- **(Şaşırır)** Ne buketine?
- TOLGA- Çiçek buketine değil herhalde. Karıma.
- AYHAN - Bu vesileyle gelinimizin adını da öğrenmiş olduk.
- BEHÇET- Evet Buketmiş.
- (Birden Behçet'in yüzü değişir. Banyoya bakar. Acaba gibisinden başını sallar. Sonra, eline bir mendil ya da bir gazete parçası alarak sallamaya başlar. Bu sırada Ayhanın cebini çalar)**
- AYHAN- **(kızgın)** Efendim Melahat..Sen daha uyumadın mı? Uyumayacak mısın? Neden? **(kocasına bakarak)** Eğer merak ettiğin haberi

bekliyorsan, daha çokk uykusuz kalırsın. Yok anam yok. Olacağı da benzemiyor. Hadi uyu artık.

(Cebi kapatır. Kocasının korku dolu halini ve kendisini yellemesine bakar)

AYHAN - Ne oldu hayatım, iyi misin?

BEHÇET- Ta.Tabi, tabi iyiyim...Birden sıcak bastı da...Üf, püff!

TOLGA- Evli barklı, zengin, çevresi olan bir iş adamı hem de. Sapık mıdır nedir?

AYHAN - **(kocasına bakarak)** Sapıktır, sapık.

BEHÇET- **(panik)** Ne sapığı yahu? Durun, hemen hüküm vermeyin. Belki de sadece kızın güzelliği aklını başından almıştır. Yani aralarında her hangi bir ilişki geçmeden, o adam kızın güzelliğine hayran olmuş, bunu da ona söylemiştir. **(Karısıyla Tolganın şaşkın bakışlarını görünce bağırır)** Olamaz mı yani?

AYHAN - Olamaz!

TOLGA- Olur olur. Sözünü ettiğim o yaşlı papazda bizimkine aynen böyle söylemiş. Çok güzelsin, harikasin, sana bayılıyorum gibisinden süslü püslü laflar etmiş.

BEHÇET- **(Haklılığını kanıtlamak için Ayhana)** Buyur işte...Demedim mi?

AYHAN- Başından geçmiş gibi yorumlarda bulunuyorsun Behçet bey.

BEHÇET- Yok canım, nerdee? Yani, ben öyle şey yapar mıyım hiç?

TOLGA- Yapmış. Resmen asılmış bizimkine. Orada işini bitirecekmiş namussuz.

AYHAN- Buyur işte.

BEHÇET- Yok canımmm, o kadar da değil.

TOLGA- Ne kadar değil?

BEHÇET- Şey, yani orada, büroda yapılır mı demek istiyorum. Oteller filan dururken..Di'mi?

- TOLGA- Doğru. O namussuz herif de bizimkine aynen öyle söylemiş. Filanca otele gidip bir akşam yemeği yesek, sonra da istirahata çekilsek gibi uygunsuz tekliflerde bulunmuş.
- AYHAN - Bak hele, gözü dönmüş anlaşılabilir düşmanın..Böylelerini ibret için asacaksın meydanlarda.
- BEHÇET- **(Elleriyle boğazını tutar sonra zoraki gülümser, karısına bakar)**
Canım efendim bunda kötü niyet aramanın alemi yok. Hakikaten o otelin yemekleri çok meşhurdur belki. **(Ayhanla Tolganın bakışlarını görünce bağırır)** Ne bakıyorsunuz? Olamaz mı yani?
- TOLGA- Hadi otelin yemeğini anladık, meşhur. Peki ya yatakları, o da mı meşhurmuş?
(Behçet bir şeyler söylemek için ağzını açar kapar ama ne diyeceğini bilemez)
- AYHAN - **(Alaylı)** Güzel bir soru. Umarım buna da uygun bir cevap bulursun hayatım.
- BEHÇET- Şeyyy....Yani...Bazı otellerin yataklarının kuş tüyünden olduğu söyleniyor ama...
- TOLGA- Geç o ayakları babalık geç.. Adam resmen bizimkine balta olmuş, her şey ortada. Öyle değil mi hanım teyze?
- AYHAN - Öyle olmalı. **(kocasına bakarak)** Pis zampara, ne olacak.
- TOLGA- Allah'tan bir süre sonra mesele adamın karısının kulağına gitmiş de, bizimki iffetini koruyabilmiş.
- AYHAN - Gider elbette. Hiçbir şey gizli kalmaz. **(Kocasına, kinayeli)** Akılları sıra bazı erkekler karıları duymaz diye her haltı karıştırmaya kalkar.
- BEHÇET- Bana taş atıyorsun Ayhan.

- TOLGA- Kadın da acayip cadıymış, kocasına posta koyacağına, baskı yapıp bizimkini işten çıkartmış. İyi mi?
- BEHÇET- Değil tabi.. Boşu boşuna günahını almış kızcağızın.
- AYHAN - Bence bu meselede o zampara adamın karısını hiç suçlamamalı. Bu işi yuvasını korumak için yapmış
- TOLGA- Ben de öyle düşündüm. Ama sonuçta olan bizimkine oldu. Gül gibi işi vardı. Allah'tan fazla işsiz kalmadı da bizim şirkette iş buldu, bu sayede tanışıp evlendik.
- AYHAN - Ne güzel. Her şerde bir hayır vardır diye boşuna dememişler.
- BEHÇET- **(Elini dostça Tolganın omzuna koyarak)** Tabi ya, düşün şimdi, eğer patronu senin karına asılmasaydı...Patronun karısı da durumun farkına varıp kızın işten çıkmasına sebep olmasaydı, sen nasıl tanışacaktın onunla ha, söyle bakalım, nasıl tanışacaktın?
- TOLGA- **(Silkinerek Behçetten kurtulur)** Orası öyle ama ben o herife taktım bir kere arkadaş.
- BEHÇET- Sahi mi?
- TOLGA- Elime bir geçirirsem, yandı. **(Ellerinde boğma işareti yaparak)** Ellerimle boğazını sıkıp geberteceğim.
- BEHÇET- **(Ellerini boğazına götürür)** Değmez canım, ne lüzumu var. Yaşlı demiyor muydun? Fazla ömrü kalmamıştır, bırak eceliyle ölsün kerata.
- AYHAN - Hiç bile değil. Kimsenin yaptığı yanında kar kalmamalı. **(Tolgayı teşvik eder)** Sık oğlum, ister boğazını, ister
- BEHÇET- Saçmalama Ayhan, gaza getirip de çocuğu katil etme. Bu yaptığına cinayete azmettirmek denir ki, ceza kanununda suçu çok ağırdır.
- TOLGA- Ceza meza vız gelir babalık. Ah o namussuz herifi şuracıkta elime geçirsem yok mu ya? Mekan da öyle müsait ki.

- BEHÇET- Ne..Ne mekanı?
- TOLGA- Dağın tepesindeyiz. İn yok, cin yok. Öldür namussuzu, göm toprağa. Üzerine de bir yediveren gülü dik. Burada aramak kimsenin aklına gelmez.
- BEHÇET- Gelmez deme, gelir canım. Var mı adam öldürüp de serbest dolaşmak? Bir kere sen adamı burada bulup öldürsen, o adamın buraya geldiğini bilenler çıkacaktır muhakkak. **(karısına bakarak)** En azından ne bilim mesela karısı şahit olacaktır.
- TOLGA- Korkma babalık, ben de zaten olsaydı demiştim. Bu dağ başında nerede bulacağım o namussuzu.
- AYHAN - Umudunu yitirme genç adam. Belli olur mu? Bir rastlantı olur çıkar karşına.
- BEHÇET- Saçmalama Ayhan, Bağdat caddesi mi burası. Dağın tepesindeyiz yahu.
- AYHAN - Ne demişler dağ dağa değil, insan insana kavuşur.
- TOLGA- Şerefsizim çiçeği burnunda damadım demem, önce gerdeğe girer sonra o yaşlı papazı vururum.
- (Birden cep telefonuna mesaj gelme sesi. İki kere bib. Ayhan hanım cebinin mesaj bölümüne basar. Okur. Gülümser)**
- BEHÇET- Yine o değil mi? Ölecek merakından ölecek kadın.
- AYHAN- **(Tolgayı göstererek)** Bunun yüzünden. Odamıza girmeseydi, Melahatin meraktan kurtaracaktık. O da zırt pırt arayıp mesaj çekmeyecekti.
- BEHÇET- **(Konuyu değiştirmek ister)** Eee demek yeni evlendiniz ha?
- TOLGA- Evet dedim ya.
- BEHÇET- Ne güzel, ne güzel.

- AYHAN - Merak ettim. Balayı için neden bir oteli değil de böyle ıssız bir dağ evini seçtiniz?
- BEHÇET- **(Araya girer)** Bu gece ilk gecemiz ha. Ne güzel, ne güzel.
- TOLGA- Tercihi Buket yaptı. Maksat heyecan olsun, dedi.
- BEHÇET- **(Terini silerek)** İyi demiş. Ne heyecan, ne heyecan. Di'mi karıcığım?
- AYHAN - Ya, ne güzel. Hep birlikte heyecanlanıyoruz.
- BUKET- **(Sesi banyodan gelir. Depresyondayım şarkısını söyler)**
- TOLGA- Duyuyorsunuz değil mi, Afroditim depresyondaymış. Artık gitseniz iyi olacak.
- AYHAN - Gitmek mi? **(gülerek)** Şaka yapıyorsunuz galiba.
- TOLGA- Hayır son derece ciddiym. **(Banyoyu göstererek)** Depresyondayım diyor yahu. Sizi görürse daha da fazla depresyona girecek
- BEHÇET- Bak delikanlı buradan gitmesi gereken birileri varsa o da sizsiniz.
- TOLGA- **(alaylı)** Sahi mi?
- AYHAN - Evet. Çünkü biz bu evin sahipleriyiz genç adam.
- TOLGA- Ne. Sahibi misiniz?
- (Tolga önce Behçet'e sonra Ayhana bakar. Her ikisi de emme basma tulumba gibi başlarını sallarlar)**
- TOLGA- Korktuğum başıma geldi sonunda. Demek siz bu evin sahipleriniz öyle mi?
- BEHÇET- Evet.
- AYHAN - Hem de oldukça eski.
- TOLGA- Hayret bir şeysiniz valla. Emlakçı evi bize kiralarken sizler için yıllardır gelmiyorlar, demişti.
- AYHAN - İlk defa doğru bir şey söylemiş.

- TOLGA- Peki Şimdi, bu havada neden geldiniz? Hem de tam bizim evlendiğimiz gece, sĐyler misiniz?
- BUKET- **(Banyodan)** HerkĐlll. Seni fazla bekletmedim ya tatlım. İĞkilerimizi hazırla.
- TOLGA- Őehire 300 kilometre uzaklıkta. Yağmur ve fırtına da cabası. Hadi biz yeni evliyiz, geliriz, maksat heyecan olsun. Ya siz niye geldiniz?
- AYHAN - Kutlama yapmak iÇin.
- TOLGA- Ne kutlaması, neyin kutlaması? **(Parmaklarıyla sayarak)** Ramazan bayramı değil, kurban bayramı değil, 23 nisan değil, 19 mayıs değil, 30 ağustos değil. **(bağırarak)** Siz yaŐtaki insanlar neyin kutlaması iÇin geldiniz buraya ?
- BEHĐET- **(SĐz ister gibi parmağını kaldırarak)** Bu arada Kabotaj bayramını unuttunuz.
- AYHAN - Bir de evlilik yıldıĐnĐmĐnĐ.
- TOLGA- Evlilik yıldıĐnĐmĐ mĐ?
- BEHĐET- Evet. Hem de 30.. yıl dĐnĐmĐmĐz.
- TOLGA- **(Eliyle başına vurarak)** İnanılır gibi değil. Madem Đyle neden kışlık evinizde kutlamadınız da bu dağ başında kutlamayı uygun buldunuz?
- AYHAN - Daha heyecanlı olacağını dĐŐĐndĐk.
- BEHĐET- **(Mendille terini silerek)** Yaaa! Sizin gibi aynen..Maksat heyecan olsun..**(Đzerine basarak, karısını gĐsterir)**..diye dĐŐĐnmĐŐ sevgili karım.
- TOLGA- Harika, harika! **(İskemleyi yere atarak)** Heyecan ha. Hayret bir Şey! KaÇ yĐz yıllık evlisiniz, heyecan sizin neyinize?
- AYHAN - Abartma geĐĐ adam.
- TOLGA- Baktınız evdeki karyola eskisi gibi gıcırdamıyor, buraya geldiniz.

- AYHAN - İfade tarzın her ne kadar yakışıksızsa da özü doğru.
- TOLGA- **(Behçet'in yanına gelir ve omzuna eliyle vurur)** Eee, bizden önce geldiğinize göre gerekli heyecanı yaşabildiniz mi bakalım,?
- AYHAN- Sayende ne yazık ki buna fırsat bulamadık.
- BEHÇET- Çünkü sen Tarzan gibi yarı çıplak odamıza dalıverdin.
- AYHAN- **(içini çekerek)** Şimdi sayımız arttığına göre o heyecanı yaşayabileceğimizi de sanmıyorum.
- TOLGA- Aynen öyle. Bu yüzden de mevcudu azaltmak zorundayız.
- BEHÇET- Nasıl yani?
- TOLGA- Hem siz hem biz...Aynı evde gerdeğe giremeyeceğimize göre, burada birileri fazla gibime geliyor.
- BUKET- **(Banyodan)** Sevgilimm! Saatine bak 60 saniye sonra Afroditin karşında olacak.
- TOLGA- **(Banyoya doğru yürür ve elleriyle göğsünü yumruklar)** Herkülün sabırsızlıkla bekliyor tatlım. **(Yanlarına gelir)** Afrodit'i duydunuz. **(Kapıyı göstererek)** Sizlere güle güle derken iyi heyecanlar dilerim.
- BEHÇET- Bak o dediğin doğru. Afrodit'in banyodan çıkınca derhal evimizi terk edin.
- TOLGA- Anlatamadım galiba. Sabahtan beri boşuna mı konuşuyorum? Biz bu evin resmen kiracılarıyız. Hiçbir yere gitmeyiz.
- BEHÇET- Biz de evin resmen sahibiyiz. Biz de gitmeyiz.
- AYHAN - Daha doğrusu bu fırtınada gidemeyiz.
- TOLGA- Sahi mi? Harika! Peki söyler misiniz şimdi ne olacak? Sizler buradayken **(banyoyu göstererek. Banyo kapısı açılır ve Buket yarı çıplak – ya da bornozla, ya da seksi bir iç çamaşırıyla- banyodan çıkar)**
- BUKET- **(Neşeyle bağırarak)** Sevgilimmm...Ben hazırım....

(Birden Behçetle Ayhanı görünce donar. Göz bebekleri büyür.

Genç kızı gören Behçette büyük bir şaşkınlık içindedir)

BUKET- Ay bana bir şeyler oluyor.

(Hemen yanındaki koltuğun üzerine düşer bayılır)

BEHÇET- Bana da bir şeyler oluyor.

(Behçet'de öteki koltuğun üzerine düşüp bayılır)

AYHAN - **(Kocasına koşar)** Behçett!

TOLGA- **(Karisına koşar)** Bukett!

(Perde kapanır)

1.PERDE SONU

2.PERDE

3.TABLO

Bir koltukta Buket baygın yatıyor. Öteki koltukta Behçet elinde tüfeği baygın yatıyor. Ayhan üzerine sabahlığını geçirmeye çalışırken cep telefonuyla konuşuyor, Behçetin yanında)

AYHAN- Sorma Melahatçığım. Neler geldi başımıza neler? Behçet bayıldı ayol..
Yok canım o işi yaparken değil...Ben unuttum sen de unut artık kutlamayı. Nasıl olur ayol, ikiyken dört kişi olduk. Efendim? Hayatım anlatması uzun sürer. Gelince doya doya konuşuruz. İyi geceler.
(Cep telefonunu kapattığı anda Tolga yatak odasından çıkar. Giyiniktir)

TOLGA- Ayılmadı daha değil mi?

AYHAN - Allah Allah birden bire ne oldu bunlara?

TOLGA- Ben de hiçbir şey anlamadım. Buket tuvaletten çıkınca “Ay bana bir şeyler oluyor” dedi ve düştü bayıldı.

AYHAN - Behçet'te aynı şeyleri söyleyip düşüp bayıldı. **(Kocasının yanağına vurarak)** Behçet, Behçet kendine gel hayatım.

TOLGA- **(Buketin yanağına vurarak)** Buket, tatlım, korkma yanındayım.
(Ayhana) Birden bire ne oldu dersiniz?

AYHAN - Sakın Behçetin elindeki tüfekten korkup bayılmış olmasın?

TOLGA- Olabilir. Peki sizin Behçet bey neden korkup da bayıldı acaba?

AYHAN - Bildiğim kadarıyla o benden başka hiç kimseden korkmazdı.
(Önce Behçet ayılır, tüfek hala elindedir)

BEHÇET- Ahh..Ayy..

(Gözlerini açar ve derhal yerinden fırlayarak Tolgayı tehdit eder)

Eller yukarı, kaldır ellerini.

(Tolga korkuyla ellerini kaldırır)

AYHAN - Tatlım, bırak artık şu kovboyculuğu. Elinden bir kaza çıkacak.

BEHÇET- Şu ana kadar çıkmaması mucize.

AYHAN - Söyle bakalım, neden bayıldın az önce?

- BEHÇET- **(şaşkın)** Ben mi?
- AYHAN - Evet, sen.
- BEHÇET- Allah Allah. Ben bayıldım mı?
- TOLGA- Evet, Buketi görünce düşüp bayıldınız.
- BEHÇET- Buketi mi? Hangi Buketi?
- AYHAN - Buket Buket. Şu koltukta baygın yatan kızdan söz ediyoruz.
- BEHÇET- **(Teklemeye, paniklemeye başlar)** Kız mı? Buket mi? Kız Buketi yani..
- AYHAN - Evet.
- BEHÇET- O da burada mı şimdi?
- AYHAN - Evet, arkanı dönersen görürsün.
- (Behçet ağır ağır geriye döner ve diğer koltukta baygın yatan Buketi görür, fena olur)**
- BEHÇET- Demek hayal görmemişim.
- (Aynı koltuğa düşer bayılır)**
- TOLGA- Yine bayıldı.
- AYHAN - Allah Allah neyi var bu adamın? Bunca yıl evliyiz, bir kere bayıldığına şahit oldum. O da yalancıkdan bir bayılmaydı.
- TOLGA- Nasıl yani?
- AYHAN - Tanıştığımız gün bana bayıldığını söylemişti. Onun haricinde hiç bayıldığını görmedim. **(Yanına gider ve tokatlar)**
- Behçet, uyan, kendine gel canım.
- (Bu sırada Buket ayılır)**
- BUKET- Ahh! Tolga..Neredesin?
- AYHAN - Gözün aydın, seninki ayılıyor delikanlı.
- TOLGA- **(Yanına koşar)** Buradayım sevgilim, yanımdayım.
- BUKET- Ne oldu bana, neden bayıldım ben?

- TOLGA- Bilmiyorum, bir şey korkutmuş olmalı seni.
- BUKET- Ah, evet, hatırladım. Eli tüfekli birini gördüğümü sanmıştım. Gerçek miydi o?
- AYHAN - Hem de nasıl kızım.
- BUKET- **(korkuyla)** Sahi mi?
- TOLGA- Evet, baksana öteki koltukta baygın yatıyor.
- BUKET- **(Yerinden fırlar ve Behçete bakar)** İnanmıyorum. Ayyyyy!
(Buket tekrar bayılarak aynı koltuğa yığılır)
- TOLGA- Haydaa, biri ayılıyor, öteki bayılıyor. Ne oldu bunlara anlamadım.
- AYHAN - Bulaşıcı hastalık gibi..Behçet Behçet kendine gel hayatım, uyan hadi.
(Behçet ayılır)
- BEHÇET- Ayhan!
- TOLGA- Müjdeler olsun, sizinki ayıldı hanım teyze.
- AYHAN - Darısı seninkinin başına delikanlı.
- BEHÇET- Ayhan..Gördüklerim gerçek miydi?
- AYHAN - Mesela neler?
- BEHÇET- Adı Buket olan bir kız.
- TOLGA- Gerçek beyefendi gerçek.
(Behçet Bukete bakar, sonra koltuktan kalkar, Buketin yanına gider birkaç sefer eğilerek bakar)
- BEHÇET- İnanamıyorum, inanamıyorum. Gerçekmiş.
- AYHAN - Gerçek olan ne Behçet?
- BEHÇET- Buket..Şey, yani bu kız...
- AYHAN - Evet, gerçekse bundan sana ne?
- TOLGA- Hakikaten bey amca neden karımı her gördüğünüzde bayılıyorsunuz?
(Behçet ağzını açıp bir şeyler söylemek ister ama söyleyemez)

AYHAN - Sanırım bunun bir açıklaması olmalı.

TOLGA- Evet, bir açıklaması olmalı.

BEHÇET- Olmalı tabi. **(Yavuz hırsız misali)** Bir açıklaması olmalı. İnsan neden bayılır? Bayılmak çocuk oyuncağı değil herhalde. Öyle her isteyen ben bayılıyorum deyip bayılamaz efendim. İnsan ancak ya ameliyat sırasında bayılabilir, ya da kaza halinde, veya şok geçirdiği zaman...

(Tolgayla Ayhanın şaşkın bakışlarını görünce) Mutlaka bir nedeni olmalı. Şehre dönünce bir çekap yaptırayım Ayhan.

AYHAN - **(Manidar)** Bence o çekabı burada yapsak hiç fena olmayacak gibime geliyor.

BEHÇET- Nasıl yani? Ne demek yani? Kim yapacak o çekabı?

TOLGA- Ayılınca söyleyeyim, bir Çekap ta bizimki yaptırın. Baksanıza daha gerdeğe girmeden iki kere bayıldı. Bir de girince ne olur bilmiyorum artık.

(Buket ayılır)

BUKET- Tolga, Tolga neredesin?

TOLGA- Buradayım tatlım. Yanındayım.

BUKET- O..O adam hala burada mı?

TOLGA- Evet ama görünce yine bayılma.

(Buket korkulu gözlerle Behçete bakar. Behçet ona. Ayhan bir şeylerden kuşkulandır)

AYHAN - Siz birbirinizi tanıyor musunuz?

BUKET- Bi..Biz..

BEHÇET- **(Hemen lafa girer)** Yok canım, nereden tanıyacağız Ayhan.

AYHAN - Madem öyle neden birbirinizi her gördüğünüzde düşüp bayılıyorsunuz?

TOLGA- Evet, neden bayılıyorsunuz?

- BUKET- Şeyy...
- BEHÇET- **(Araya girer)** Durumu ben açıklayayım. Onun durumunda kim olsa bayılır. Neden? Çünkü, kızcağız birden karşısında eli tüfekli birini görünce korktu. **(Göz işareti yaparak)** Öyle değil mi hanımefendi?
(Tolga Bukete bakar. Behçet kafasını evet anlamında sallar, ama diğerleri görmez)
- BUKET- **(kekeleyerek)** E..Evet. Evet öyle. Biz buraya balayını geçirmeye geldik, yalnız olacağımızı düşünmüştük. **(sakin)** Tüfekli biriyle karşılaşacağımı bilseydim hiç bayılır mıydım ayol?
- BEHÇET- İşte birinci ağızdan nedenini öğrendiniz.
- AYHAN - Evet, genç hanımın bayılma nedenini öğrendik. Peki sen neden bayıldın Behçet?
- BEHÇET- Şeyy, ben...ben...ben mi? Ben şeyden dolayı...
- AYHAN - **(Kollarını göğsünde kavuşturur)** Umarım kendin için de geçerli bir neden bulursun canım.
- TOLGA- Hakkaten babalık, sen neden bayıldın?
- BEHÇET- Canım ben..şey yüzünden..ne yüzünden...
(Birden gök gürültüsü sesi duyulur.Herkes korkar, pencereye bakar. Şimşek çakma parıltıları)
- BEHÇET- **(bağırır)** Gök gürültüsü yüzünden...
- AYHAN - Gök gürültüsünden mi?
- BEHÇET- Evet, evet aynen öyle oldu. Birden gök gürleyince korkudan bayılmışım.
- AYHAN - İlginç, bu güne kadar böyle bir takıntın olduğunu bilmiyordum.
- BEHÇET- Bilemezsin çünkü, bu güne kadar hiç gök gürlememişti canım.
- AYHAN - Yaa. Hiç mi?
- BEHÇET- Hiç.

- AYHAN - Hayret, 30 yıllık evliliğimizde hiç hava bozmamış, gök gürlememiş demek.
- TOLGA- İyi ama sen bayıldığında gök gürlemiyordu ki?
- AYHAN - Doğru.
- BEHÇET- Ne demek gürlemiyordu. Gürlemediğini siz nereden biliyorsunuz ki?
- AYHAN - Gürleseydi duyardık herhalde.
- BEHÇET- Belki de o sırada kafanız başka yerdeydi. Bazen insana böyle olur, kafasını bir şeye taktı mı, gördüğünü görmez, duyduğunu duymaz. Gürlemez olur mu hiç, gürlemese benim gibi adam şak diye düşüp bayılır mı yahu? **(Kendisini dinleyenlere bakar. Onların şaşkın suratlarını görünce, gider telefonu kaldırır ve onlara uzatır)** İnanmayan meteorolojiye sorar. Evet buyrun sorun. Benim bayıldığım sırada gök gürlemiş mi, gürlememiş mi?
- AYHAN- Meteoroloji nereden bilecek? **(Cebini çıkartır)** Bunu bilse bilse Melahat bilir. Arayıp sorayım.
- (Birden gök yine gürler. Hepsi korkuyla pencereye bakarlar)**
- TOLGA- Madem öyle neden şimdi de bayılmadın?
- AYHAN - Bence de sorulması gereken çok ciddi bir soru.
- BEHÇET- **(Telefonu yerine koyar)** Alıştım artık. Bağışıklık kazandım.
- BUKET- Lütfen artık bu konuyu kapatalım. Bu gece bizim için çok önemli. Kim neden, ne yüzünden bayıldı, konumuz değil.
- TOLGA- **(Bukete arkasından sarılarak)** Evet, ömrümüzün en önemli gecesidir. Her genç kızın ve genç erkeğin büyük umutlarla beklediği bir gece... Öyle değil mi sevgilim?
- BUKET- Evet, ama bir sorun var.
- TOLGA- Nedir güzelim?

- BUKET- **(Başıyla işaret ederek)** Bunlarda bizimle mi olacak?
- TOLGA- Hayır!
- BEHÇET- Evet.
- TOLGA- Hayır, dedim.
- BEHÇET- Evet, dedim.
- TOLGA- Ben de hayır, dedim.
- AYHAN - Sakin olun, sakin olun. Doğrusu bizim burada olmamamız gerekiyor ama... **(Pencereye bakar. Şimşeklerin parıltısı görülür)** Çaresiz olacağız. Çünkü bu havada gidebileceğimiz bir yer yok.
- BEHÇET- Evet yok.
- TOLGA- Ne demek yok? Dağ başı mı burası be?
- AYHAN - Doğru bir teşhis genç adam.
- BEHÇET- **(gülerek alaylı)** Dua edin de yağmur kesilsin.
- TOLGA- Ne yani şimdi işimiz yağmurun kesilmesine mi bağlı?
- AYHAN- Öyle görünüyor.
- TOLGA- Delirmek işten değil yahu. Piyangodan mı çıktınız siz anlamadım?
- BUKET- Sinirlenme Herkülüm, kalmak istiyorlarsa kalabilirler. **(kinayeli)** Bu taktirde çevreye vereceğimiz rahatsızlığa da katlanmak zorundalar.
- (Kırtarak yürür ve Tolganın koluna girer)** Gel hadi odamıza gidelim bir tanem.
- (Birbirlerine sarılarak yatak odasına giderler. Behçet kudurur)**
- BEHÇET- **(Buketi taklit ederek)** Odamıza gidelimiş. Lafa bak. **(kızır)** Sanki babanızın odası..**(Karıya bağırır)** Bizim odamız orası, bizimmm!
- AYHAN- Sakin ol lütfen.
- BEHÇET- Şeytan git ikisini de kapının önüne koy, ne yapacaklarsa orada yapsınlar, diyor.

- AYHAN - Sakin ol dedim. Burayı kiraladıklarına göre yatak odası da onların oldu artık.
- BEHÇET- **(öfkeyle)** Ulan Salim elbet elime geçersin.
- AYHAN - Salim de kim?
- BEHÇET- Kasabadaki emlakçı. Utanmaz herif, evimi kiraya verdiğini söyleyebilirdi. Hem de yıllık filan da değil pansiyon gibi bir iki günlüğüne veriyormuş. Evimi şey evine döndürmüş namussuz herif.
- AYHAN - **(Çekyatı açarken, örtülerini sererken, Behçetin pijamasını verirken)**
Olacağı buydu. Sen de malına sahip çıksaydın. O kadar yılda kaç kere geldik buraya. Kim bilir daha kimlere kiraladı burayı? Yatak odamızdaki karyolada kimler neler yaptı? Ahh, ah! Apırsan da köpürsen de bu gece hepimiz buradayız. Yat hadi. Ben banyoya gidiyorum.
(Ayhan hanım banyoya girer)
- BEHÇET- Yat demesi kolay. **(Yatak odasına bakarak)** Yan odada birileri gerdeğe girerken insanın gözüne uyku girer mi yahu?
(Behçet önce gömleğini çıkartır, sonra pantolonunu. Bu arada yatak odasından Buketle Tolganın sesleri duyulur. Behçet pijamasının bir ayağını giydikten sonra konuşulanları duymak için sekerek yatak odası kapısına yaklaşır)
- TOLGA- **(Sesi yatak odasından)** Nereye gidiyorsun Afroditim?
- BUKET- **(Sesi yatak odasından)** Parfümümü banyoda unuttum. Sakın uyuyayım deme
(Behçet sekerek kapıdan kaçır pijamasının öbür ayağını da giyerek çekyata yatar ve anında Buket salona girer)
- BUKET- **(yavaş bir sesle)** Behçet bey, Behçet bey.
- BEHÇET- Buket hanım. Sizi burada göreceğim hayalimden bile geçmezdi.

- BUKET- Benim de, ama oldu işte. **(Panik içindedir. Yatak odasına baktıktan sonra)** Eşiniz nerede?
- BEHÇET- Banyoda.
- BUKET- Bir şey anladı mı?
- BEHÇET- Sanmıyorum. Ya sizinki?
- BUKET- Açık açık söylemedi ama kılındı biraz.
- BEHÇET- **(şaşıırır)** Nasıl? Kıl mı çıkarttı?
- BUKET- Yani huylandı. En çok da adınızdan.
- BEHÇET- Biliyorum, nedense Behçet adına takmış. Hele bir de gıcık kaptığı Behçetin ben olduğumu bir öğrense yandı gülüm keten helva.
- BUKET- Ben de bunun için geldim yanınıza. Sakın beni tanıdığınızı belli etmeyin kocama. Aksi taktirde bu hepimiz için bir felaket olur.
- BEHÇET- Sahi mi?
- BUKET- Ne kadar kıskanç olduğunu bilemezsiniz. Az önce sineğin birini tuttu, uzun uzun muayene etti.
- BEHÇET- Niye?
- BUKET- Erkek mi, dişi mi diye.
- BEHÇET- Peki, sonuç ne çıktı?
- BUKET- Erkek olduğuna karar verdi. Aman siz siz olun, herhangi bir açık vermeyin. Eğer benim eski patronum olduğunuzu öğrenirse sineğe yaptıklarını size de yapabilir.
- (Banyodan sifon sesi duyulur. İki de irkilir. Buket yatak odasına giderken, banyo kapısı açılır)**
- AYHAN - Behçet.
- BEHÇET- Efendim canım.
- AYHAN - Ne konuşuyordun o kızla?

BEHÇET- Kim? Ha şey, şu kızcağız mı? Hiç canım. İyi geceler demeyi unutmuşlar da, onu söylemeye gelmiş.

AYHAN - **(Yatak odasına bakarak)** Yaa! Pek de kibarlarmış.

BEHÇET- Ne demezsin?

AYHAN - İyi insanlar.

BEHÇET- İyi insanlar mı? Bazen şaşırtıyorsun beni Ayhan. Daha şunun şurasında onları tanıyalı bir saat bile olmadı. İyi olduklarına nereden karar verdin?

AYHAN - Bizimle aynı çatı altında kalmalarından.

BEHÇET- Bu da nereden çıktı?

AYHAN - İsteselerdi bu gece bizi bal gibi dışarı atabilirlerdi.

BEHÇET- Saçmalıyorsun, burası bizim evimiz unuttun galiba.

AYHAN - Sen de onların yasal kiracı olduklarını unuttun.

BEHÇET- Yarın sabah ilk işim o adi emlakçıyı mahkemeye vermek olacak.

AYHAN - Onların yerinde ben olsam ev sahibi mahibi dinlemez kapının önüne koyardım.

BEHÇET- Yok canım, nedenmiş?

AYHAN - İlk gece ayol. İnsanın genç kızlıktan kadınlığa adım atacağı bir gece odasında sinek bile görmeye tahammül edemez.

BEHÇET- Herkül de senin gibi düşünüyormuş.

AYHAN - Nasıl yani?

BEHÇET- Odasındaki bütün sinekleri öldürüyormuş.

AYHAN - Her neyse yatalım artık.

BEHÇET- **(Yatak odasına bakarak)** İnşallah gözümüze uyku girer.

AYHAN - Sen de kapa kulaklarını, yum gözlerini.

(Işıkları kapatır yatarlar. Sahne loş bir aydınlık içinde kalır. Birkaç saniye derin sessizlik içinde geçer. Daha sonra yatak odasının

kapısı aralanır ve Buketle Tolganın başları gözüktür. Ayhanla Behçet'in uyuyup uyumadıklarına bakarlar, sonra uyuduklarını anlayıp birbirlerine bakıp gülümserler ve başlarını geriye çekip kapıyı kapatırlar)

BUKET- **(yatak odasından)** Gözünle gördün işte, ikisi de uyumuş. Başlayabiliriz artık.

TOLGA- **(yatak odasından)** Ya uyanırlarsa?

BUKET- **(yatak odasından)** Yaşlı insanlar kolay kolay uyanmazlar sevgilim. Gel hadi yanıma.

TOLGA- **(Yatak odasından)** Peki, geliyorum.

(Birden paltır kültür, sehpa ve benzeri şeylerin düşme sesi. Behçet ve Ayhan hanım yatakta dikilirler)

TOLGA- **(Yatak odasından)** Ahh, ayağım ayağım..

BUKET- **(Yatak odasından)** Dikkat etsene hayatım, ilk geceden sakatlanacaksın.

(Behçet ve Ayhan şaşkın birbirlerine bakarlar)

BUKET- Hadii gel yanıma.

TOLGA- **(Yatak odasından)** Tamam, tamam..

(Yine çarpılan düşen bir şeylerin sesi)

TOLGA- **(Yatak odasından)** Ahh, başım, burnum, burnumm..

(Behçet yatakta dikilir. Büyümüş gözlerle yatak odasına bakar)

BEHÇET- İnsaf! Ne yapıyor bunlar be?

AYHAN - Senin benim, evlenen herkesin yaptığını. Sen unuttun tabi bunları. Yat hadi bakim.

(Ayhan ve Behçet yatarlar)

BUKET- **(Yatak odasından)** Aaa, hayret bir şeysin valla Herkül. Dikkat etsene sevgilim.

(Birden çok yüksek bir gürültü. Ahşap bir şeyin kırılma sesi gibi. Aynı anda Behçette yataktan fırlar)

BEHÇET- Yoo bu kadarı da fazla artık. **(bağırır)** Kendinize gelin, kendinize. Aile var burada.

AYHAN - Sus ayol. İlk geceleri mecburlar yapmaya.

BEHÇET- Biz aynı şeyi yapıyor muyuz?

AYHAN - Nerdee, unutalı yıllar oldu.

BUKET- **(yatak odasından)** Hadi amaa elini çabuk tut. Dur ben sana yardım edeyim. Sağ yap, sağ yap, çok gittin, şimdi hafif sol yap. Yine beceremedin bir kere daha dene.

BEHÇET- Herif önünü göremiyor, bir de gerdeğe girmeye kalkışıyor.

(Yatak odasından, kıkırdaşmaları gelir)

BEHÇET- Ayıptır ayıp. Biraz yavaş olun be.

AYHAN - Sana ne ayol, bırak nasıl isterlerse öyle yapsınlar Behçet.

BEHÇET- Olmaz öyle şey, her şeyin bir adabı var Ayhan. Rahatsız oluyorum resmen.

AYHAN - Mızızızlanma. Çevreye verecekleri rahatsızlık için peşin peşin özür dilediler bizden.

BEHÇET- Evet ama bu rahatsızlığın alt tarafı somya gıcirtısı olacağını düşünmüştüm. Hesapta sağ yap, sol yap yoktu.

BUKET- **(Yatak odasından)** Üfff, sıkıldım ama. Yeter artık.

TOLGA- **(Yatak odasından)** Daha ilk gecedden böyle sıkılırsan, işimiz var seninle.

BUKET- **(Yatak odasından)** Tamam tamam sen bu işi beceremeyeceksin. Çekil kenara. Uyumadırsa ben içerdekilerden yardım isteyeceğim.

(Ayhan ve Behçet faltaşı gibi açılmış gözlerle önce birbirlerine daha sonra kapıya bakarlar. Kapı açılır, Buket dışarı çıkar)

BUKET- Afedersiniz, uyandırdık galiba sizi.

AYHAN - Şeyy...Uyumamıştık daha.

BEHÇET- Bu gidişle uyuyacağımızı da sanmıyoruz.

BUKET- Yardıma ihtiyacım var.

AYHAN - **(utanır)** Duyabildiğimiz kadarıyla sizin değil de eşinizin var galiba.

BEHÇET- **(Gururla)** Tahmin etmiştim. **(bağırır)** Çağırın Herkülünüzü de ne yapması gerektiğini anlatayım ona.

BUKET- Yoo yo ona gerek yok. Gece lambası var mı evinizde?

AYHAN - **(şaşkın)** Ge..Gece lambası mı?

BEHÇET- Gece lambasını ne yapacaksınız?

BUKET- Yatak odasına koyacağım.

BEHÇET- Neden?

BUKET- Benim Herkül karanlıktan nefret ediyor. Işığı söndürdükten sonra yatağın yerini bir türlü bulamıyor.

(karı koca birbirlerine bakarlar)

BEHÇET/AYHAN - Nee!

BUKET- Karanlık fobisi varmış. Bilseydim gelirken valizime bir tane gece lambası koyardım.

AYHAN- Madem eşiniz karanlıkta yatamıyor, sizde ışığı açık bıraksaydınız.

BUKET- Mümkün değil, benimde ışıkta yatamama gibi bir fobim var.

BEHÇET- Maşallah maşallah, fobi üstüne fobi.

AYHAN - Komodinin alt gözünde bir tane olacaktı galiba.

BUKET- Teşekkür ederim.

(Buket yürür, komodinin çekmecesini açar, duya takılı sarfiyatsız gece lambasını alır ve abartılı kıvırtarak yatak odasına giderken, (Ayhanla Behçet şaşkın birbirlerine bakarlar)

BEHÇET- Sen bu işten bir şey anladın mı Ayhan?

AYHAN - **(Omuzlarını silker)** Zamane gençleri işte, ne yaparsın.

BEHÇET- Ne tuhaf herif be. Benim bildiğim böyle işler karanlıkta yapılır Ayhan.

AYHAN - Sana ne canım, zevk meselesi. Aydınlıkta yapmak istiyorlarsa bırak yapsınlar.

BEHÇET- Ben bizim ilk gecemizde böyle anormal şeyler yaptım mı yahu?

AYHAN - Hayır. Aslında sen normal şeyleri bile yapamadın ki?

BEHÇET- Ne demek istiyorsun?

AYHAN - Yan kamaramızda yatan Mahmut amcan duyar korkusuyla sağdan sola bile dönememiştin.

BEHÇET- Yani her iki lafın arasına amcamı sokmasan rahat etmiyorsun.

AYHAN - Neyse yatalım hadi. **(yatak odasına bakar)** Hazır ses seda kesilmişken uyusak iyi olur.

(Işığı söndürürler. Tekrar çekyata yatarlar. Salon loş bir aydınlığa kavuşur. Birkaç saniye sessizlik. Sonra Behçet doğrulur)

BEHÇET- Ayhan, bak aklıma ne geldi?

AYHAN - Bırak da uyuyayım ayol.

BEHÇET- Kalk kalk.

AYHAN - **(Doğrulur)** Ne var?

BEHÇET- Neden bunların sesi hiç çıkmıyor.

AYHAN - Ne yani ille de sesli mi olması gerekiyor? Ömür adamsın Behçet, davul zurna ekibi mi gelsin?

(Behçet yataktan iner, yatak odasının kapısına gidip kulağını dayar.

Bir süre dinler sonra geri döner)

BEHÇET- Sen ne dersen de Ayhan, bu işte bir iş var.

AYHAN - Nasıl bir iş?

BEHÇET- Bunlar bu işi beceremeyecek galiba.

AYHAN - E?

BEHÇET- **(Böbürlenerek)** Birisinin bunlara ders vermesi gerekiyor.

AYHAN - Umarım hoca olarak kendini kastetmiyorsundur.

BEHÇET- Neden olmasın? 30 yıllık evli ve tecrübeli bir adam olarak...

AYHAN - **(içini çeker)** Bence bilgilerinizi tazelemen gerekecek tatlım.

BEHÇET- Canım bırak şimdi bunu..Aklın fikrin nerde. **(Kapıya yine kulağını dayar)** Yok canım uyumuş olmalılar. Aksi halde gacırtı gucurtu sesleri gelirdi.

AYHAN - Başlarında nöbet tutacağına yatar mısın artık?

(Behçet gelir yatağa yatar. Aynı anda gök gürültüsü sesi işitilir.

Behçet korkuyla yerinden fırlar)

BEHÇET- Aman Allah, bu da ne?

AYHAN - Ne olacak, duymak istediğin ses sonunda geldi işte. İçin rahat etti mi şimdi?Aman yine bayılma!

BEHÇET- **(Yataktan inerek)** Oha be, oha, böyle de yapılmaz ki. Her şeyin bir usulü var. Anladığım kadarıyla bizim karyolayı kırdılar Ayhan.

AYHAN - Olacağı buydu, Herkülün gücüne dayanamadı. **(içini çeker)** Ne erkekler var görüyor musun?

(Tekrar gök gürleri ve pencereden yıldırım çakma parıltısı)

BEHÇET- Yanıldın hanım. Herkülün marifeti değilmiş.

(Yatak odası kapısı açılır. Elinde yastıkla Tolga kapıda belirir.

Behçetle Ayhanı uyanık görünce şaşırır. Karı koca da şaşırır.

Behçet göz kırparak)

BEHÇET- Hayrola delikanlı. Gece lambasının aydınlığı az mı geldi yoksa?

TOLGA- **(Salona bakarak)** Şey...Burada uyuyabilir miyim?

BEHÇET- Başka sıkıntın? Bu ne yahu, koca yatak odası yetmedi mi?

AYHAN - Hayırdır genç adam. Kavga mı ettiniz yoksa?

TOLGA- Şey...Afroditin sinirleri bozukta. Bu yüzden...

(Behçet göz kırparak olmadı mı gibisinden başını havaya kaldırır.

Tolga da olmadı anlamına başını havaya kaldırır)

BEHÇET- Tahmin etmiştim zaten.

AYHAN - Hanım kızımız ne yapıyor?

TOLGA- Ağlıyor. Ben de ne yapacağımı şaşırdım.

AYHAN - Üzülme ben ilgilenirim kendisiyle.

(Ayhan hanım yatak odasına girer. Behçetle Tolga salonda yalnız

kalır. Behçet babacan bir tavırla Tolganın yanına gider ve elini

omzuna atarak)

BEHÇET- Takma kafana delikanlı. Her genç erkeğin başına gelir böyle şeyler.

(Omzuna vurarak) Deneyimli ve kıdemli bir evli erkek olarak sana şu

tavsiyelerde bulunabilirim.

TOLGA- Nelermiş onlar?

BEHÇET- Birincisi heyecanlanmak yok. İkincisi işi aceleye getirmeyeceksin. **(Tarif**

ederek) Üçüncüsü de yangından mal kaçıran gibi avının üstüne bir kurt

gibi atılmayacaksın.

TOLGA- Kurt gibi mi?

BEHÇET- Evet. Unutma ki o senin karın artık. Her zaman elinin altında. Bir gecelik değil, ömür boyu senin.

TOLGA- Bırak şimdi vaaz vermeyi babalık. Bizimkisi psikolojik.

BEHÇET- Haa şimdi anladım. Sen heyecandan....

TOLGA- Sorun bende değil, Afrodit'de.

BEHÇET- Yaaa! Neymiş sorunu?

TOLGA- Akli fikri kendisine cinsel tacizde bulunan eski patronu Behçet denen pezevenkte.

BEHÇET- **(Behçet tedirgin olur)** Estağfurullah!

TOLGA- Ne zaman elimi vücuduna değdirecek olsam aklına o canavar geliyor ve korkuyla yerinden fırlıyor.

BEHÇET- Bak sen! Anlaşılan o canavarın etkisinde kalmış olmalı.

TOLGA- Onun yüzünden gerdeğe giremiyoruz. **(Behçetin üzerine yürüyerek)**
Ah ulan namussuz Behçet, ırz düşmanı Behçet, seni bir elime geçirecek olursam var ya..Anandan doğduğuna pişman etmez miyim?

BEHÇET- Sakin ol evlat, ne yapıyorsun?

TOLGA- Nasıl sakin olurum, insan hayatında kaç kere gerdeğe giriyor ki?

BEHÇET- Belli olur mu yahu, daha gençsin üç beş sefer daha girersin.

(Ayhan söylenerek yatak odasından çıkar)

AYHAN - Behçet diyor da başka bir şey demiyor.

BEHÇET- Kim?

AYHAN - Aklını seninle..Yani Behçetle bozmuş kızcağız. O sapık ırz düşmanının kendisine yaptığı tacizi unutamıyor.

TOLGA- Görüyor musun Behçet bey, ben şimdi bu Behçet'i gebertmeyeyim de kimi geberteyim?

AYHAN - Doğru. Kızcağız belki o zaman kendisine yapılanları unutabilir.

- BEHÇET- **(korkar)** Durun, saçmalamayın yahu gerdeğe girmek için kan döküldüğü nerede görülmüş?
- TOLGA- **(Kanepeye çöker)** Yazık, yazık. Oysa ne umutlarla gelmiştik buraya.
- AYHAN- **(içini çeker)** Biz de öyle.
- TOLGA- Doğanın kucağında, Allah'ın dağında, bir tek ikimiz olacaktık. Bütün bir gece ve bir gündüz yataktan hiç çıkmayacaktık.
- AYHAN - Ah, ahh! Biz de öyle, biz de öyle..
- TOLGA- Siz 30 yıldır yapıyorsunuz. Bizimki daha sıftah olacaktı.
- AYHAN - Pek öyle yaptığımız söylenemez.
- BEHÇET- **(Karisına ters ters bakar. Sonra Tolgaya)** Eee, ne olacak şimdi?
- TOLGA- Bunun tek yolu acilen bir Behçet bulup öldürmem.
- BEHÇET- **(korkar)** Saçmalama yahu, olur mu öyle şey? Hem bu dağ başında, gecenin bu vaktinde öyle bir Behçeti nereden bulacaksın?
- (Tolganın kendisine sertçe bakması üzerine)**
- BEHÇET- Aklından bile geçirme bunu. Her Behçet aynı Behçet değildir.
- AYHAN - **(Tolganın yanına gidip elini omzuna koyar)** Üzülme delikanlı. Ben bir çare buldum.
- TOLGA- **(sevinçle)** Sahi mi?
- AYHAN - Afroditin Behçet fobisini gidermenin tek yolu bir süre için sizi yalnız bırakmak. Bu yüzden...
- BEHÇET- Saçmalama hanım, nereye gideceğiz? Havaya baksana. Fırtına yağmur göz gözü görmüyor. Kasabaya inmemiz mümkün değil.
- AYHAN - Arabamız var ya. Onun içinde uyuyabiliriz.
- BEHÇET- Arabada mı?
- AYHAN - Daha güzel bir fikrin varsa önerebilirsin.
- BEHÇET- Bu öneriye şiddetle karşı çıkıyorum.

- TOLGA- Sen bilirsin, yarın sabah mahkemeye gidip dava açabilirim.
- BEHÇET- **(şaşkın)** Ne davası?
- TOLGA- Kiracısı olduğumuz evi terk etmeyerek gerdek gecemize engel olma davası.
- BEHÇET- **(alaylı)** Umarım ceza kanununda bununla ilgili bir madde vardır.
- AYHAN - **(Öfkeyle bağırır)** Behçett!
- BEHÇET- **(ürkerek)** Pekala, öyle olsun.
- (Ayhan ve Behçet orada bulunan iki battaniyeyi alırlar)**
- BEHÇET- Bu yüzden grip olursam esas ben size dava açacağım.
- AYHAN - Şikayeti bırak, benim ateşim ikimizi de ısıtmaya yeter canım.
- BEHÇET- **(ters ters)** Maşallah sen de her şeyi kendine yontmaya bayılıyorsun hanım.
- AYHAN - **(Cilveli)** Buraya neden geldiğimizi unuttun galiba. Hadi gidelim.
- (Kapıya yürürler. Kapıyı açarlar, dışarı çıkmadan önce Behçet döner)**
- BEHÇET- **(Tolgaya)** Sana on beş dakika mühlet veriyorum delikanlı. Bu zaman zarfında ne yaparsan yap.
- TOLGA- **(şaşkın)** On beş dakika mı?
- AYHAN - Saçmalama Behçet, herkesi kendin gibi mi sandın? Onlar genç.
- (Tolgaya)** İki saat yeter mi genç adam?
- TOLGA- Eh işte..O da sizin güzel hatıranız için yani..
- (Ayhan ve Behçet kapıdan çıkarlar. Tolga ellerini ovuşturur. Birden yatak odasının kapısından Buket çıkar)**
- BUKET- Tamam mı gittiler mi sevgilim?
- TOLGA- Evet, evet, evet.

(Birbirlerine sarılırlar)

IŞIK SÖNER.

TABLO SONU

2.PERDE

4.TABLO

Bir saat sonra. Dışarıda yağan yağmurun, fırtınanın ve zaman zaman çakan şimşeğin parıltıları. Sahne boş. Birkaç saniye sonra sokak kapısı ağır ağır açılır. Önce Behçet gözükür, sağa sola bakar. Sonra başını geriye çevirir.

**BEHÇET- Girebiliriz Ayhan. İçerisi süt liman.
(Ayhanla birlikte içeri girerler. Kapıyı kapatırlar)**

AYHAN - Umarım,her şey yolunda gitmiştir.

BEHÇET- Gitmiştir, gitmiştir. İki saattir dışarıdayız

(Behçet yürür, kulağını yatak odasının kapısına dayar. Ayhan şaşırır)

AYHAN - Ne yapıyorsun öyle?

BEHÇET- İçerisini dinliyorum. Operasyon sona erdi mi ermedi mi?

AYHAN - Neden içeri girip de sormuyorsun?

BEHÇET- Hiç ses çıkmıyor. Uyumuş olmalılar. **(Burnunu çeker)** Arabanın içinde üşüttüm galiba.

(Behçet hapşırır)

TOLGA- **(İçerden)** Çok yaşa.

BEHÇET- **(anlamaz)** Sen de gör. **(Anlar)** Vay canına bunlar uyumamış daha Ayhan.

AYHAN - Uyumaları mı gerekiyordu?

BEHÇET- Saatten haberin var mı hanım? Bu saatte bütün dünya uyuyor.

AYHAN - Yeni evlenenleri hariç tut.

(Kapı açılır, Buket ve Tolga içeri girerler. Buketin yüzü gülmektedir.

Tolga ise gerinir. Behçetle Ayhan hanımın farkına varmazlar)

TOLGA- Oh be dünya varmış yahu.

(Tolga jimnastik hareketleri yapar. Buket mutluluktan rüyada uçuyormuş gibi bir tavır takınarak Hazır Kart reklamındaki kızın şarkısını söyleyip dans eder)

BUKET- Ben özgürüm Ben özgürüm. Hazır kart, hazır kartt! ..

(Birden Ayhanla Behçetin farkına varırlar)

TOLGA- Vay, sizler ne zamandan beri buradasınız?

BEHÇET- Çok yaşa dediğinden beri.

- AYHAN - Yokluğumuzun size yaradığı belli oluyor.
- TOLGA- Hem de nasıl, hem de nasıl.
- (Buket şımarıkça Tolganın yanına gider)**
- BUKET- Herkülüm.
- TOLGA- Emret Afroditim.
- BUKET- **(Başıyla işaret ederek)** Söyle onlara yine dışarı çıksınlar.
- AYHAN - Aaa, yeter kızım. Bunun yarını da var.
- BEHÇET- Sizin niyetiniz bizi bu havada zatürre etmek mi?
- İsteyen istediğini yapar ama biz buradan bir yere adım atmıyoruz.
- AYHAN - Evet, ayrıca bize alışmış olmalısın, çekinecek bir şey yok artık küçükhanım.
- BUKET- Ama **(Behçeti göstererek)** o buradayken...
- (Behçet irkilir)**
- TOLGA- Afroditciğim unut artık şu pezevengi. **(Behçet öfkeden yerinde kıpırdar)** Kaç kere söyleyeceğim **(Eliyle arkasını göstererek)** o Behçet **(Behçeti göstererek)** bu Behçet değil. Gel hadi aşk mabedimize gidelim.
- (Karı koca yatak odasına giderler. Behçet öfkeden kudurur)**
- BEHÇET- Görüyorsun değil mi, Ayhan? İki saat yetmedi bunlara. Küçükhanımın canı istedikçe biz Abbas yolcu olacağız. Memleket kriz içinde, nereden geliyor sizdeki bu bolluk heyy!
- AYHAN - Susar mısın Behçet?
- BEHÇET- **(Yatak odasına bakarak bağıırır)** Bir de pezevenk, dedi.
- AYHAN - Sen ne üzerine alınıyorsun canım. Behçet'e dedi o lafı.
- BEHÇET- Ben neyim, Behçet değil miyim?
- AYHAN - Behçetsin de, o başka Behçet'e dedi. Sana ne oluyor ki?

BEHÇET- Ne demek, ne oluyor? Ben adaşlarıma laf söyletmem Ayhan. Behçetler ırz düşmanı olabilirler ama asla pezevenklik etmezler.

AYHAN - Tamam tamam, sakın ol.

(Behçet kanepeye oturur, terini siler. Tam bu sırada somyadan gelen gacırtı gucurtu sesleri üzerine Behçet yerinden fırlar)

BEHÇET- Yavaş be kardeşim yavaş. Yatak odamızı Kırkpınara çevirdiniz.

(Ayhan hanım Kocasına arkadan sarılır)

AYHAN - Neden sen de çekyatı çökertmeyi denemiyorsun kocacığım?

BEHÇET- **(Karisından sıyrılır ve önce esner sonra da yanağına bir öpücük kondurarak)** Uyku gözlerimden akıyor Ayhan. Biraz uyusam hiç fena olmayacak.

(Behçet çekyata gidip uzanır. Ayhan hanım kızar, bir sigara yakar.

Behçet horuldamaya başlar. Ayhanın cep telefonu çalar. Ekranı bakıp açar)

AYHAN- Efendim Melahat? Ne mi yapıyoruz? Duy da anla. **(Cebi kocasına doğru yaklaştırır, o sırada Behçetin yüksek horultusu. Sonra telefonu alır kulağına götürür)** Duydun mu? Daha neler, traktörün odamızda işi ne ayol? Tarla mı sandın burayı? Elbette Behçet.

Otuzuncu yılı böyle kutluyoruz işte. Seninki ne yapıyor? Yemekten sonra yattı mı? Bunların hepsi böyle anlaşılır. Hadi sen de yat artık.

(Cebi kapatır) Yazık, 300 kilometrelik yolu boşu boşuna gelmişiz. Buket hanımdan iyisi yok...

(Birden sözünü keser yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirir. Bir kapıya bir kocasına bakar. Sonra Behçeti dürtükler)

Behçet!...Behçet!

BEHÇET- **(uyanmadan) Hıı?**

AYHAN- Şu senin işten attığın eski sekreterinin adı neydi?

BEHÇET- **(yattığı yerden)** Buket...

(Der ve yine horlamaya başlar. Ayhan hanım meseleyi anlamıştır ki, tam bu sırada kapı açılır ve içeriye Buket girer. Ayhan hanımı görünce duralar)

BUKET- Afedersiniz uyuduğunuzu sanmıştım.

AYHAN - Böyle bir gecede mi?

BUKET- Haklısınız. Hepimiz için şaşırtıcı bir gece oldu değil mi?

AYHAN - Ya, hem de çok şaşırtıcı. Yanlış zamanda yanlış yerde bir araya geldik galiba.

BUKET- Sanırım. Bir sigara yakabilir miyim?

AYHAN - Tabi.

(Buket masaya yürür, paketten bir sigara alır)

AYHAN- Sizi dinliyorum.

BUKET- Ne söylememi istiyorsunuz?

(Bu sırada Behçetin komik horultusu biran içini yükselir)

AYHAN- Bizimkinle aranızdaki ilişkiyi...

(Buket irkilir, heyecanlanır, sonra utanır)

BUKET- Ben..Ben her şeyi açıklayabilirim.

AYHAN - Demek kocamla ilişkiye giren eski sekreteri sizsiniz?

BUKET- İlişkiyi saymazsak, sadece eski sekreteriydim.

AYHAN - **(Başıyla kocasını göstererek)** Onunla ne kadar ileriye gittiniz?

BUKET- Yani oval ofis ilişkisi sanıyorsanız asla.

AYHAN - Aranızda hiçbir şeyin geçmediğini mi söylemek istiyorsunuz?

BUKET- Evet. Ama tamamen masum olduğumuz da söylenemez.

AYHAN - Yani.

- BUKET- Behçet bey yakışıklı ve aynı zamanda zengin bir erkek.
- AYHAN - Başka özellikleri de var. Aynı zamanda da yaşlı, evli ve iki çocuk babası, üç de torunu var.
- BUKET- Dar gelirlili bir ailenin kızıydım. Bizim gibilerini bilirsiniz işte. Her genç kız gibi düşlerim, hayallerim vardı.
- AYHAN - Beyaz saçlı prens de var mıydı o hayallerin içinde?
- BUKET- Hayır, sadece zengin biriyle evlenerek büyük evlerde oturmak, istediğimi yiyebilmek, giyebilmek, araba kullanmak gibi..
- AYHAN - Bizimkini de uygun bir lokma gibi gördün?
- BUKET- İlk başlarda öyle bir düşüncem yoktu. Baktım bir süre sonra bana tatlım, canım, pilicim sekreterlerin en güzeli gibisinden kur yapmaya başladı.
- AYHAN - **(Kocasının yattığı divana bakarak)** Kart zampara ne olacak.
- BUKET- Aslında hoş, çekici bir insandı. Biraz yüz versem ne olur, diye düşündüm.
- AYHAN - Mutlaka astarını da istemiştir. Malımı bilmez miyim?
- BUKET- Yo yo, inanın eli elime değmedi. Sadece bir iki sefer yemeğe çıkmıştık.
- AYHAN - Sadece yemek mi yediniz?
- BUKET- Evet, isterseniz menüyü sayabilirim size.
- AYHAN - Gerek yok.
- BUKET- Üstüne de orta şekerli bir kahve içtik.
- AYHAN - Yani birlikte olmadınız mı?
- BUKET- **(heyecanla)** Hayır, hayır. **(Yatak odasının kapısına bakarak)** Aksi olsaydı, yarın gazeteler Herkülün bekaret cinayeti diye manşet atarlardı.
- AYHAN - Sahi mi? Ben onu yenilikçilerden sanıyordum.
- BUKET- Yok canım, gelenekçilerden.
- AYHAN - Peki kocamla aranızdaki ilişki nasıl bir ilişkiydi küçükhanım?

- BUKET- Sadece iş adamı, sekreter ilişkiydi.
- AYHAN - Lafı değiştirmeyin. Ben o ilişkiyi sormadım. Kocamın size kur yaptığını söylüyordunuz. Sizin yaklaşımınızı soruyorum.
- BUKET- Doğrusunu söylemek gerekirse Behçet bey gibi zengin, çekici bir erkeğin iltifatları gururumu okşamıyor değildi. O bana kur yaptıkça ben de **(tarif ederek)** ay yapmayın ama, lütfen, rica ederim gibisinden...
- AYHAN - İstemem yan cebime koy diyordunuz.
- BUKET- Onun gibi bir şey.
- AYHAN - Yani her ikiniz de masum olduğunuzu mu söylemek istiyorsunuz?
- BUKET- Evet.
- AYHAN - Buna inanmam için salaklar derneğine üye olmam gerekiyor.
- BUKET- Bu kadar insafsız olmayın. Sizin hiç mi hoşunuza giden bir erkek olmadı bu güne kadar? Hiç canınızın çektiği, içinizden ne yakışıklı, ne güçlü, ne adaleli dediğiniz biri olmadı mı? Öyle birisiyle olmayı düşlemediniz mi hiç?
- AYHAN - Düşlemem ya da bakmam, kocama ihanet ettiğim anlamına gelmez. O resmen size asılmış.
- BUKET- Tam olarak asıldı diyemezsiniz. Henüz kur safhasındaydı. Bol bol iltifat ediyordu.
- AYHAN - Her şey öyle başlar zaten. Ben onun ne hin oğlu hin olduğunu bilmez miyim? İltifatların arkasından başka şeyler gelir.
- BUKET- Kim bilir belki de gelirdi ama ne yazık ki buna zaman kalmadı ve sizin kulağınıza neler geldiyse, bir süre sonra Behçet bey beni sizin zorunuzla işten attı.
- AYHAN - Bu yüzden bana dua etmelisiniz. **(Yatak odasına bakarak)** Yoksa bu gün namus cinayetlerinden birine kurban gidebilirdiniz.

BUKET- Her neyse...(Sigarasını söndürerek) Umarım artık suçsuzluğuma inanmışsınızdır.

AYHAN - Genellikle tek taraflı ifadelere itibar etmem. Ama kocanızın kıskançlığını düşününce tatmin oldum.

BUKET- Gerçeği öğrendiğimize göre artık ikimizde vicdan azabı çekmeden uyuyabiliriz.

(Buket yatak odasına yürür)

AYHAN - Bir dakika.

(Buket durur)

BUKET- Evet.

AYHAN - Tolgayla evlenerek hayallerinizi gerçekleştirebildiniz mi bari?

BUKET- Onu seviyorum. Yakışıklı ve iyi bir insan. Ama hepsi o kadar.

AYHAN - Eksik olan zenginliği mi?

BUKET- **(acı acı gülümseyerek)** Ne yazık ki oda benim gibi maaşla çalışan birisi. Buraya balayını geçirmek için bankadan tüketici kredisi çektik, iki günlüğüne de bir araba kiraladık.

(Ayhan gülümseyerek Buketin yanına gelir. Şefkatle konuşur)

AYHAN - Üzülme. Gençsiniz. Heyecanınız, idealleriniz olmalı. İnan bana, para tek başına mutluluk getirmiyor. **(Yine bir an için Behçetin yüksek horlama sesi)** Bizde çok ama ne yazık ki yemeden içmeden başka bir işe yaramıyor. **(Bukete döner)** Güya buraya evlilik yıldönümünü kutlamaya gelmiştik.

(Behçetin komik şekilde horlama sesi)

AYHAN - Her şey bir zamanlarmış. Gençken doludizgin yaşamaya bakın. Hadi şimdi git Herkülünün yanına..

(Buket giderken durur, geriye döner, Ayhan hanımın yanına gelir onu yanaklarından öper sonra koşarak yatak odasına gider. Ayhan yalnız kalmıştır. Birden Behçetin komik sesli horultusuna başını çevirir. Cep telefonu çalar. Açar)

Efendim Melahat? Uyuyor tabi. Uyandırırım mı? Bunun bir faydası olacağını hiç sanmıyorum Meloşçuğum. O'nun uyanacağı yokk!

IŞIK SÖNER. TABLO SONU

2.PERDE

5. TABLO

Sabah. Pencereden güneş ışığı giriyor. Yağmur dinmiş. Behçet uyuyor. Masanın üzerinde çay fincanları ve kahvaltılık var. Birkaç saniye sonra mutfak kapısı açılır Ayhan hanım çaydanlıkla girer. Masaya bırakır, bu sırada cep telefonu çalar. Ekranı bakar

AYHAN- Ay ne meraklı Melahatmış. **(Cebi açar)** Efendim Meloşçuğum. Hayır şekerim, nasıl yattıysam öyle kalktım. Yani hiçbir şey olmadı...Sen hiç uyumadın mı? Benden haber mi bekledin? Böyle giderse yılın 364 gününü uykusuz geçirebilirsin. Bilmiyorum o bir gün, bu gün olabilir mi? Neyse olağanüstü bir şey olursa ben seni ararım. Hadi canım.

(Telefonu kapatır) Sanki onun kocası benimkinden farklıymış gibi ikide bir oldu mu diye arıyor.

(Behçetin yanına gidip dürtükler)

AYHAN - Behçett! Uyan tatlım, sabah oldu.

(Behçet zar zor uyanır. Yerinden doğrulur ve inleyerek çekyattan iner. Ancak beli ağrıdığı için yere paralel durur)

BEHÇET- Ayy, belim belim...

AYHAN - Ne oldu? Seni gören de gece yorulduğunu sanır.

BEHÇET- Espriyi bırak Ayhan, aklın fikrin şeyde. Belim çok fena tutulmuş. **(Yatak odasına bakarak)**

AYHAN - Hadi hadi abartma. Biraz jimnastik hareketi yap, bir şeyin kalmaz.

(Behçet eğilip kalkmaya başlar. Ayhan hanım yatak odasının kapısına gidip eliyle vurur)

AYHAN - Oda servisi!

BEHÇET- **(Jimnastiği keser)** Şımartma şunları şımartma. Başımıza çıkartacaksın.

(Jimnastiğe devam eder. Kapı açılır, Tolga ve Buket giyimli bir vaziyette dışarı çıkarlar)

BUKET- Günaydın.

- TOLGA- İyi sabahlar. **(Jimnastik yapan Behçeti görünce, başıyla Ayhan hanımı göstererek göz kırpar)** Ne o babalık, dün gece yordular galiba seni.
- AYHAN - **(kinayeli)** Ya, ne demezsiniz. Hem de çok yoruldu.
- BEHÇET- Sayenizde tutulan belimi açmaya çalışıyorum.
- BUKET- Öyle açılmaz. Bir ayıya çiğnetseniz daha iyi olur.
- AYHAN - Benimde aklıma geldi ama ayıyı nereden bulacağız.
- BUKET- Tolga çiğneyebilir.
- TOLGA- Neden olmasın.
(Behçet Tolgaya bakar. Tolga göğsünü şişirir. Behçet doğrulur)
- BEHÇET- Aman kalsın.
- BUKET- **(pencereye bakar)** Hava açmış.
- TOLGA- Dün gece de ne geceydi ama değil mi?
- BEHÇET- Ne demezsiniz. Gürültü üstüne gürültü. Gök gürültüsü mü desem, somya gacırtıları mı desem. Zelzele olmuş gibi sallandı durdu ev.
(Buket utanır başını önüne eğer)
- TOLGA- **(böbürlenerek)** Sallanacak tabi **(Halli halli yürür)** Rihter ölçeğine göre en az sekiz şiddetinde olmalı.
- AYHAN - **(içini çeker)** Maşallah maşallah. Bizim ilk gecemiz ancak iki nokta üç şiddetindeydi. Hissedilmedi bile.
- TOLGA- **(Alaylı gülerek Behçete bakar)** Vay babalık be, sen neymişsin meğer.
- BEHÇET- Kapa çeneni. Benim yaşıma geldiğinde seni de görürüz.
- TOLGA- Her neyse valizleri toplamaya başlasak iyi olur.
- AYHAN - **(Bukete)** Hayrola gidiyor musunuz?
- BUKET- Evet. Artık gitsek iyi olacak.

TOLGA- **(Behçete)** Çevreye yeteri kadar rahatsız verdik zaten. Biraz da siz baş başa kalın.

AYHAN - **(Kocasına bakarak)** Umarım yararı olur.
(Tolga ve Buket yatak odasına girer)

AYHAN - Behçet.

BEHÇET- Ne var?

AYHAN - Genç evlilere bir armağan vermeden mi yollayacağız onları buradan?

BEHÇET- Ne armağanı?

AYHAN - Evlilik armağanı. Gelenektir. Çam sakızı çoban armağanı bir şey vermemiz gerekiyor.

BEHÇET- Hiç bile değil. Nikahlarına bizi davet mi ettiler? **(Yatak odasına bakar)**
Buket midir nedir, o ahlsız şeye konsantre olamıyor diye bizi kapı dışarı ettirdi, unutma.

AYHAN - Yaptığın çok ayıp ama...İnsan eski göz ağrısı için böyle söylememeli sevgilim.

BEHÇET- **(irkilir)** Ne. Ne gözü, ne ağrısı? O kız olsa olsa karın ağrısı olur Ayhan.

AYHAN - Belki şimdi karın ağrısı olabilir ama eskiden senin için sekreterlerin en güzeli değil miydi? **(Behçet korkuyla karısına bakar)** Tatlım, canım, pilicim, bir tanem demeler, yemeklere çıkartmalar...

BEHÇET- Bu da ne demek oluyor Ayhan? Neler saçmalıyorsun.

AYHAN – Buket bana her şeyi anlattı

BEHÇET- Bak..Ben..Ben sana bunu açıklayabilirim karıcığım. Yemin ederim ki...

AYHAN - Buraya geleceklerini bilseydim, şanıma uygun bir armağan getirirdim.
Ama sen bir çek yazabilirsın onlara.

BEHÇET- Ne..Ne çeki? Hadi canım.

AYHAN - Acaba her şeyi Herküle anlatsam mı?

- BEHÇET- De..Delirdin mi sen? Hayatıma kastın mı var Ayhan?
- AYHAN - **(Kapıya yürür)** Biliyor musun işin en vahim tarafı adam gelenekçiymiş. Üstelik de askerde komandoymuş.
- BEHÇET- Dur, dur. Tamam. Yüz milyonluk bir çek yazayım.
(Elini cebine atar çek karnesini çıkartır)
- AYHAN - Cimrilik etme.Yüz milyonla ne alınabiliyor ki bu memlekette? İspanak bile iki buçuk milyon olmuş.
- BEHÇET- En azından bir bilezik alabilir.
- AYHAN - **(Kapıya yürür)** Umarım komando karısını yemeğe götürdüğünde ona neler ısmarladığını sormaz.
- BEHÇET- Tamam, tamam. İki yüz elli milyon...
- AYHAN - **(Geri döner)** Hele hele karısına tatlım, canım, pilicim, sekreterler kraliçesi gibi laflar ettiğini bir öğrense...**(Titrer)** Başına gelecekleri tahayyül bile etmek istemiyorum kocacığım.
- BEHÇET- Beş yüz milyon. Ne bir fazla ne bir eksik.
- AYHAN - Beş milyar.
- BEHÇET- Nee, aklını kaçırmışsın sen. Elimi bile dokunmadığım birisi için beş milyar ha.
- AYHAN - Evet dokunmadığın için. Bir de dokunmuş olsaydın faturası çok daha ağır olurdu.
- BEHÇET- Bir milyar. Babam mezardan çıksa bir kuruş daha fazla vermem.
- AYHAN - Sen bilirsin. **(yatak odasına bağırır)** Herkül!!!
- BEHÇET- Dur, yapma.
- TOLGA- **(Başını odadan çıkartır)** Bana mı seslendiniz?
- AYHAN - Behçet var ya...
- TOLGA- Eee.

- BEHÇET- **(Ayhana)** Tamam, kabul.
- AYHAN - Sizleri çok sevmiş, biraz daha kalsalar diyordu.
- TOLGA- Biz de sizleri sevdik ama gitmemiz gerekli. Kusura bakmayın.
(Tolga başını içeri sokar)
- BEHÇET- İki milyar. Bu para yeter onlara.
- AYHAN - **(Kapıya bağırır)** Bukett!
- BEHÇET- **(korkuyla kapıya bakar)** Dur, dur!
- BUKET- **(Kapıda gözükür)** Efendim.
- BEHÇET- Tamam tamam.
- AYHAN - Yardıma ihtiyacın var mı diye sormak istedim.
- BUKET- Teşekkür ederim, Tolgayla hallediyoruz.
(Buket yatak odasına gider)
- BEHÇET- Gel ne senin ne de benim dediğim olsun. Şu işi üç milyara bitirelim hanım.
- AYHAN - Pazarlık yok Behçet bey. Ödeyeceğin bedel, bütün zamparalara ibret olmalı.
- BEHÇET- Yahu yemin ederim ki bir şey yapmadım. Sadece ona biraz kur yapmıştım.
- AYHAN - Ya beş milyar, ya da komando. Adam zaten senin adına kafayı takmış.
(Behçet biran ne yapacağına karar veremez. Yatak odasına bakarak elini sıkıyorlarmış gibi boğazına götürür)
- BEHÇET- Tamam, sen kazandın hanım. **(Öfkeyle çeki yazmaya başlar)** Ah aptal Behçet, sersem Behçet, geri zekalı Behçet. Kırk yılda bir çiçek sulamaya kalkıştın. Bok vardı kıza kur yapacak sanki.
- AYHAN - Söylenme. Çek mi yazıyorsun, mektup mu anlayamadım?
- BEHÇET- Beş milyar bu. Beş milyon değil hanım. Elbette yazarken konuşacaksın.

AYHAN - Genç onlar. Maddi durumları iyi değil. Kirada oturuyorlar. Hayalleri var. Bu kadarlık bir katkıda bulunmakla ne büyük bir sevap işlediğinin farkında mısın?

BEHÇET- Ben bir tek şeyin farkındayım. O da giden beş milyarım. **(Çeki yırtarak)** Ama bu yaptığına şantaj denir. Suçu da çok ağırdır.

AYHAN - A ne kadar ayıp. Armağanın adı ne zamandan beri şantaj oldu?
(İçeriye ellerinde valizlerle Tolga ve Buket girer)

TOLGA- Evett, biz hazırız.

BUKET- Sizleri tanıdığımıza çok memnun olduk. **(Ayhana)** Özellikle sizi hanımefendi.

BEHÇET- **(Çeki uzatarak)** Umarım bundan sonra beni de tanıdığınıza memnun olursunuz küçükhanım.

BUKET- Bu nedir?

(Tolga şaşkın bakar)

TOLGA- Evet nedir o?

AYHAN - Behçet beyden size küçük bir evlilik armağanı kızım.

BUKET- Evlilik armağanı mı?

BEHÇET- Ben..Ben...

AYHAN- **(Çimdik atarak)** Öyle değil mi tatlım?

BEHÇET- **(Yerinden fırlar, elini poposuna götürerek)** Tabi tabi.

(Buket çeki alır bakar, gözlerine inanamaz, bir daha bakar.)

BUKET- Aman Allah'ım. İnanamıyorum. **(Çeki Tolgaya uzatır)** Herkül bak. Beş milyar. Beş milyar.

TOLGA- **(Çeki alır)** Vay canına...

BUKET- **(Behçeti yanağından öper)** Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim.
(Behçet memnuniyetle elini yanağına götürür)

- AYHAN - Gördün mü bak verdiğin para boşa gitmedi.
- TOLGA- **(Behçetin elini eline alır sallayarak)** Vay be babalık, meğer sen neymişsin. Eşyaların taksitini nasıl ödeyeceğiz diye kara kara düşünüyorduk.
- BUKET- Evet, evet. Bu bizim için çok büyük bir sürpriz oldu.
- BEHÇET- Hepimiz için, hepimiz için öyle oldu.
- TOLGA- Bundan böyle Behçetlere laf eden karşısında beni bulur.
- BUKET- Evet, Behçetleri çok seviyoruz artık, çokkk!
- AYHAN - Aaa bu kadarı da biraz fazla oldu gibime geliyor.
- BUKET- **(Ayhan hanımın yanına gider)** Size..Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Neden yaptınız bunu?
- AYHAN - Gençliğinizi dolu dolu yaşamamız için. En azından bir süre...
- BUKET- **(Ağlamaklı)** Hoşçakalın. **(Ayhan hanımla öpüşürler. Tolga Ayhan hanımın elini sıkarken Buket Behçetin elini sıkar)** İyi ki sizi tanımışım.
- BEHÇET- **(Herkülle karısına bakarak)** Ya ya..Ne güzel değil mi?
(karı koca ellerinde valizlerle kapıya giderler, açarlar. Tolga durur)
- TOLGA- **(Behçete göz kırparak)** Zelzele sırası sen de babalık. **(Elini yumruk yaparak bağırır)** Sekiz şiddetinde olmasa bile en az 6 şiddetinde sarsmalısın bu evi. Sarsmalısın!
(Behçetin yüzü asılır, diğerleri güler sonra Buketle Tolga gider. Ayhanla Behçet evde yalnız kalmıştır)
- AYHAN - Evett...Gittiler işte.
- BEHÇET- Beş milyarımla birlikte.
- AYHAN - Şikayet etme. Giderken öptü seni ya.
- BEHÇET- **(Elini yanağına götürür)** Beş milyara mal oldu.

- AYHAN - Bu onun hakkıydı. Bakalım benim hakkımı nasıl ödeyeceksin?
- BEHÇET- **(şaşırır)** Ne hakkı?
- AYHAN - İnsan hakkı. 30 yıllık karının hakkı. Sana iki çocuk doğuran bir annenin hakkı. Yıllarca sana sadık kalan bir eşin hakkı...Daha sayayım mı?
- BEHÇET- Bu kadarı yeter. **(Çek defterini çıkarır)** Ne kadar yazmamı istiyorsun?
(Ayhan yürür. Behçetin elindeki çek karnesini alır ve arkasına fırlatarak kocasına sarılır)
- AYHAN - Şaşkın çapkın. Ne istediğimi anlamadın mı?
(Ayhan kocasını dudağından öper. Behçet karısından kurtulur)
- BEHÇET- Yapma hanım şimdi sırası mı canım?
- AYHAN - Neden? Buraya ne için geldiğimizi unuttun mu? Evlilik yıldönümümüzü kutlamayacak mıydık? Görüyorsun işte kimse kalmadı evde.
- BEHÇET- Üzgünüm ama buna hazır değilim karıcığım.
- AYHAN - Yaa öyle mi? **(sağa sola bakar. Tüfeği görür ve gider duvardan alarak Behçetin karşısına geçer)** Eller yukarı, pantolon aşağı.
- BEHÇET- **(korkar)** Dur, şakanın sırası değil Ayhan!
- AYHAN - Elin kadınına kızına gelince canım, tatlım, güzelim, pilicim, karına gelince sırası değil. Göreceğiz sırası mı değil mi? **(bağırır)** Pantolon aşağıya dedim.
(Behçet ellerini havaya kaldırır. Şaşkın karısına bakar. Bu sırada cep telefonu çalar. Ayhan açar)
- AYHAN- Tam zamanında aradın Meloş. Bu sefer olacak. Nasıl mı? Tüfekte hayatım tüfekte.
(Gülerek cepi kapatır. Tüfeği kocasına doğrultur)
Yürü bakalım, istikamet yatak odası. Marş ! Marş !
(Behçet girerken, Ayhan seyirciye dönerek tüfeği gösterir)

Eskiyen, heyecanı kalmayan evlilikler için bire bir. Tavsiye ederim. İyi gecelerrr!

(Ayhan yatak odasına girer. Sahnenin ışığı çok yavaş kararmaya başlar. Ah, dur! Yavaş ol, hadi gibisinden seslerin ardından birden gürültüyle yatağın çökme sesi)

SON